

Candidatura d'Unitat Popular El Masnou

**Programa polític
2015 - 2019**

Allò que val és la consciència de no ser res si no s'és poble

Vicent Andrés Estellés

**Propostes
d'actuació
municipal**

ÍNDEX

0.- INTRODUCCIÓ I PRESENTACIÓ	pàg. 4
1.- MODEL URBÀ: UN POBLE SOSTENIBLE I INTEGRAT EN L'ENTORN .	pàg. 6
1.1. MODEL ENERGÈTIC I TERRITORIAL: CAP A UN MODEL DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE	pàg. 6
1.2. MODEL URBÀ: PER UN ESPAI PÚBLIC MÉS AFABLE I INTEGRAT EN L'ENTORN	pàg. 12
1.3. TRANSPORT I MOBILITAT	pàg. 18
2.- RADICALITZACIÓ DE LA DEMOCRÀCIA: RECUPERACIÓ DE L'ESPAI PÚBLIC	pàg. 20
2.1. DEMOCRATITZACIÓ DELS ÒRGANS INSTITUCIONALS I FOMENT DE LA PARTICIPACIÓ	pàg. 20
2.2. DEMOCRATITZACIÓ I RECUPERACIÓ DE L'ESPAI PÚBLIC	pàg. 24
3.- MODEL ECONÒMIC I JUSTÍCIA SOCIAL: L'ECONOMIA AL SERVEI DE LES PERSONES	pàg. 26
3.1. ECONOMIA, FISCALITAT, COMERÇ, TURISME I OCI	pàg. 26
3.2. TREBALL	pàg. 28

4.- COHESIÓ SOCIAL	pàg. 31
4.1. EDUCACIÓ	pàg. 32
4.2. SANITAT	pàg. 33
4.3. DRETS SOCIALS	pàg. 36
4.4. GÈNERE	pàg. 39
4.5. IMMIGRACIÓ	pàg. 41
4.6. JOVENTUT	pàg. 43
4.7. HOMOSEXUALITAT I TRANSEXUALITAT	pàg. 44
5.- CULTURA, EINA DE CONVIVÈNCIA I LLLIBERTAT	pàg. 46
5.1 PRODUCCIÓ I SOCIALITZACIÓ DE BÉNS CULTURALS	pàg. 46
6.- DES DEL MASNOU: AUTODETERMINACIÓ I PAÏSOS CATALANS	pàg.47
6.1. EL MASNOU I LA QÜESTIÓ NACIONAL I TERRITORIAL DELS PAÏSOS CATALANS	pàg. 47
6.2. LA DEFENSA DE LA PARTICIPACIÓ DEMOCRÀTICA I DE L'AUTODETERMINACIÓ	pàg. 47

0.- INTRODUCCIÓ I PRESENTACIÓ

Ha arribat el moment en que cal fer un pas endavant, o més d'un, però ferm i decidit per seguir construint entre totes el món local com a peça fonamental per a la democràcia i la solidaritat. La proximitat amb les necessitats i inquietuts reals de les classes populars permet que els ajuntaments siguin essencials promotors d'espais de cohesió social, de participació ciutadana i de creació d'un sentiment de col·lectivitat que poques institucions més són capaces de donar.

Al Masnou la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) hem decidit fer aquest pas ferm i decidit. Volem articular el poder popular al voltant de diversos eixos que en aquest programa polític us desenvolupem i que volem que us el feu vostre, de la mateixa manera que les vostres aportacions en les taules prèvies i posteriors a les eleccions municipals, ens les fem nostres.

Sabem que tenim molt camí per recórrer i que n'hem d'aprendre molt, ens farem més fortes a cada escull i a cada mà estesa que ens trobem pel difícil sender de les institucions. La nostra és una feina de formigueta i que passa irremediament per socialitzar i descentralitzar el poder, *volem escampar-lo perquè no faci mal*, com deien els zapatistes. Cal treballar des de la base i des de institucions properes com els ajuntaments per empoderar a les classes populars fent-les subjectes actius en les preses de decisions i en la gestió dels béns públics.

Tot i que pugui sonar a tòpic la nostra intenció és la de voler tenir un peu i el cap a l'ajuntament i evidentment seguir tenint un peu i el cor al carrer, i en ell, la mà oberta amb tots els moviments socials que promouen la transformació de la societat i el puny tancat cap a les accions i pràctiques caduques pròpies d'un sistema que viu de fer-nos cada dia més miserables.

La nostra intenció d'entrada al consistori del Masnou és per desenvolupar els següents eixos programàtics bàsics:

- Incorporar un nou discurs obertament rupturista, social, anticapitalista i independentista en el sí de l'ajuntament
- Recuperar la gestió popular dels serveis públics municipals
- Impulsar mesures d'urgència contra la pobresa (alimentació, habitatge, energia)
- Donar veu i capacitat d'impacte a tots aquells col·lectius que treballen per a la transformació social
- Recuperar poder popular i la democràcia directa
- Demostrar que una altra manera de fer política és possible (no duplicat de càrrecs, legislatures finites, revocació de mandats...)
- Treballar pel foment del marc nacional dels Països Catalans
- Establir un compromís ferm amb la ruptura democràtica per la independència

Aquests eixos bàsics condicionaran positivament el programa polític que teniu a les mans, ja que cada un dels punts desenvolupats més avall, tenen en compte aquests mínims estratègics que la CUP El Masnou ens hem fixat per aquesta legislatura.

Aquest programa que teniu a les mans, vol ser una eina, dinàmica i gens dogmàtica, amb la que la nostra assemblea vol afrontar la feina al consistori d'aquests propers anys, i no només d'aquesta legislatura.

Esperem que us engresqui la proposta i que us sumeu a treballar amb la nostra assemblea des de totes les vessants possibles.

Un peu a les institucions i tot el cos al carrer! Entre totes, tot!

1.- MODEL URBÀ: UN POBLE SOSTENIBLE I INTEGRAT EN L'ENTORN

1.1. MODEL ENERGÈTIC I TERRITORIAL: CAP A UN MODEL DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

1.1.1. Situació actual

Els Països Catalans tenen una forta dependència dels combustibles fòssils, superior a la d'altres països: el petroli representa gairebé el 50% del consum total d'energia primària i el gas natural, el 25%, i tots dos s'han d'importar pràcticament en la seva totalitat. El principal factor determinant de la demanda de petroli és i serà el transport, que depèn en més d'un 90% del mateix petroli i dels seus derivats.

Així doncs, el transport ha de ser un dels objectius d'actuació, ja que és el principal consumidor de petroli i, per tant, la clau per a la reducció d'emissions a l'atmosfera. La dependència entre transport i petroli fa imprescindible un canvi del model de mobilitat, pel que fa tant al transport de mercaderies com a les infraestructures que potencien l'ús de l'automòbil privat. En conseqüència, millorar la xarxa de transport públic, prioritzar les infraestructures del ferrocarril enfront de la carretera, promoure el transport de mercaderies per ferrocarril, reduir les necessitats de mobilitat a través de polítiques territorials i urbanístiques o potenciar la utilització de combustibles alternatius són opcions per les quals cal apostar fermament.

Finalment, cal no oblidar que la millora de la política energètica passa per la coordinació de les polítiques territorials, socials i econòmiques.

1.1.2. Model energètic

El creixement econòmic associat al consum d'energia ha augmentat els darrers anys i, en conseqüència, han augmentat les emissions de CO₂, la qual cosa fa que ningú dubti de la necessitat d'aplicar mesures correctores al sistema energètic.

Aquest augment del consum d'energia primària, que es preveu que s'incrementarà a causa de la demanda creixent de les economies emergents (la Xina, l'Índia, etc.), fa que un dels objectius prioritaris de la política energètica hagi de ser la moderació del consum mitjançant la recerca de formes més responsables i respectuoses amb el medi ambient. Aquest fet, lligat a la dependència dels combustibles fòssils i a la manca de diversificació de les fonts energètiques, especialment de les energies renovables, obliga a replantejar l'actual model energètic.

Propostes d'actuació municipal

Elaboració de mapes locals per al desenvolupament d'energies renovables. S'ha de posar l'accent en la importància de les energies

provinents de fonts renovables. Una primera mesura és el subministrament d'energia solar i/o eòlica per proveir d'electricitat el municipi. Cal elaborar mapes locals per al desenvolupament de l'energia solar i minieòlica, en col·laboració amb universitats, entitats i institucions locals i supramunicipals.

Creació i promoció de cooperatives energètiques. L'objectiu és el d'aconseguir zones del territori autosostenibles energèticament i que segueixin els principis de la generació distribuïda.

La legislació vigent a l'estat espanyol permet que qualsevol persona o entitat pugui esdevenir generadora d'energia a partir de fonts d'energia renovables. També preveu que l'energia generada es pugui aportar a la xarxa i obliga l'empresa distribuïdora de la zona a comprar l'energia produïda a un preu primat que fixa el govern de l'estat. Aquesta és una opció de generació d'energia neta i verda, solidària i de proximitat al territori.

Instal·lació de panells solars (situats sobretot a les teulades dels edificis públics) **i petits aerogeneradors** (previ estudi sobre les condicions meteorològiques i la idoneïtat de la zona) **per obtenir electricitat** (per a edificis privats, empreses, instal·lacions municipals i enllumenat públic) **o bé aigua calenta i calefacció** (en funció de l'opció instal·lada). Aquests panells i aerogeneradors podrien suposar un estalvi econòmic a llarg termini i fins tot benefici econòmic, en cas de venda de l'excedent energètic.

Aplicació i compliment de les normatives existents (codi tècnic de l'edificació, decret d'ecoeficiència, etc.). Cal que les segueixin tots els edificis de nova construcció.

Instal·lació de xarxes elèctriques d'última generació –allà on sigui possible, aquestes xarxes elèctriques han de permetre conèixer al detall i a través d'Internet el consum dels abonats. L'anàlisi d'aquesta informació permetria als usuaris detectar en què estan gastant més energia i trobar maneres de reduir-ne el consum. A més, aquest sistema permetria detectar de manera immediata les alteracions de corrent o les apagades, i restablir la normalitat del servei més ràpidament.

Potenciació de les auditories energètiques a l'abast de tothom. Per oferir les solucions més adequades a cada llar, cal oferir serveis i auditories energètiques a preus reduïts i, eventualment, de manera gratuïta en el cas de persones amb ingressos baixos i d'entitats sense ànim de lucre. A partir d'aquí cal informar els usuaris de les mesures a adoptar: aïllaments tèrmics, augment de l'eficiència en il·luminació, hàbits sostenibles de consum, optimització de calderes i bombes de refrigeració, etc.

Incentivació, concessió de crèdits tous i ajuts per a famílies (sobretot a aquelles amb menys recursos), **per tal de potenciar mesures d'estalvi energètic i poder posar-les en marxa.** En aquest sentit cal combatre des del municipi la xacra de la «pobresa energètica».

Assessorament i conscienciació de la importància de la reducció de les emissions per part d'indústries i comerços. Aquest aspecte s'hauria de

complementar amb la implementació de millores en il·luminació i consum energètic. L'objectiu és contrarestar l'elevat percentatge d'emissions que en el Masnou, com molts altres municipis, suposen els sectors comercial i industrial que, en termes globals, generen la meitat de gasos d'efecte hivernacle.

Promoció de campanyes municipals de sensibilització/conscienciació ciutadana per tal de promoure les bones pràctiques energètiques. La finalitat és mostrar l'efecte directe que tenen aquestes mesures d'estalvi en l'economia familiar i municipal i assolir-les.

Informació a la població dels ajuts i descomptes per a l'adquisició i instal·lació d'elements i equipaments d'estalvi energètic.

Compromís amb l'estratègia europea Objectiu 20/20/20 pel qual es pretén reduir d'aquí al 2020 el 20% del consum energètic, el 20% d'emissions de gasos amb efecte hivernacle i a augmentar un 20% l'ús d'energies renovables en el consum.

Aconseguir que el consum energètic municipal provingui de fonts 100% renovables promovent la compra directa a empreses tipus la cooperativa Som Energia.

Altres mesures. Cal que en els àmbits supramunicipals s'impulsin normatives que obliguin que els vehicles que es fabriquen produeixin un mínim del 30% menys d'emissions que els actuals. Altres iniciatives poden ser la creació de jardins als terrats dels edificis, pintar les teulades de colors clars o que reflecteixin, la substitució als semàfors de les bombetes incandescentes per làmpades LED alimentades per plaques fotovoltaïques o bé la utilització d'enllumenat municipal amb un menor consum energètic.

1.1.3. La gestió de l'aigua

La desposseïció d'un dret comú tan bàsic com ho és l'accés a l'aigua per convertir-la en un més que rendible negoci d'uns pocs, ha fet disparar els preus, fruit dels processos de privatització impulsats pels diferents governs locals.

En el conjunt de Catalunya, des de l'inici de la crisi fins a dades del 2013, l'increment del preu de l'aigua s'ha vist augmentat un 65,6%.

Propostes d'actuació municipal

La **municipalització o gestió pública de l'aigua de manera directa** ens fa encara més **responsables de la garantia d'un servei a favor de les classes populars**. A través de possibles i múltiples fórmules que **es decidiran a nivell de referèndum popular vinculant**.

Promoure campanyes de reducció de consum d'aigua a nivell domèstic i en els serveis municipals

Analitzar la possibilitat d'utilitzar aigua freàtica per al reg, la neteja de la via pública, el rentat dels contenidors,...

Impulsar la **recollida de pluvials** i la recàrrega d'aqüífers o cisternes de reg tant dels edificis industrials i agrícoles com als residencials.

Generalitzar els **paviments drenants** i impedir més impermeabilitzacions del territori. Planificar desmantellaments de grans superfícies impermeables obsoletes.

Piscines públiques i privades. Limitar-ne la nova construcció urbanísticament i condicionar-la a la instal·lació de mecanismes de recuperació d'aigües per a usos no potables. Potenciar la renovació de les actuals amb mecanismes de recuperació.

1.1.4. Residus i contaminació

Els municipis acabem gestionant els residus que fem com a consumidores en un procés productiu que és lineal –del recurs natural a l'abocador–, a diferència dels processos naturals, que són circulars i en què "tot" es recicla. El 2009, el nivell de recollida selectiva a Catalunya era del 34,20%, xifra molt baixa si tenim en compte que els materials que conté la brossa són fàcilment reciclables en el 80%. Una de les grans dificultats que planteja aquest sistema és la barreja de materials reciclables als contenidors de rebuig, que en dificulta molt la gestió, com ja s'ha demostrat amb el fracàs del model dels ecoparcs, que continuen requerint abocadors i incineradores per desfer-se de la brossa barrejada. Com que no s'estan complint els nivells necessaris de recollida selectiva, els abocadors s'estan col·lapsant. Els *lobbies* incineradors aprofiten aquesta situació per presentar la incineració com a única alternativa. Tanmateix, n'hi ha una altra: l'estratègia de residu zero, que ja fa anys que planteja l'opció de convertir els residus en recursos. No cal, doncs, invertir en noves incineradores ni en nous i ineficients ecoparcs sinó en residu zero. A més d'evitar els problemes relacionats amb l'impacte ambiental i social de la gestió de residus, aquesta nova estratègia genera molts més llocs de treball que la gestió de residus convencional i és tant o més viable econòmicament que les alternatives de gestió final –abocadors convencionals i incineració. Per tal d'assegurar la robustesa d'aquesta estratègia i per generar benefici públic en lloc de privat, cal articular-ne el desenvolupament en el marc d'un procés participatiu, decisor i de transparència, i executar els serveis públics a través d'entitats públiques i no pas del sector privat.

Propostes d'actuació municipal

Aprovar un Pla Local Residu Zero, amb participació dels diferents agents socials i econòmics, que concreti com s'aplicarà l'Estratègia Residu Zero dins del proper mandat i que garanteixi la transparència i participació pública al llarg de l'aplicació del Pla.

Donar suport i impuls a una nova legislació supramunicipal que procuri per la prevenció i per la responsabilitat del productor dels productes que esdevenen residus.

Establir objectius de prevenció i recollida selectiva neta quantificables amb l'objectiu de recuperar un 70% de la brossa i/o produir menys de 100 kg/hab/any de rebuig en dues legislatures.

Contemplar la possibilitat de construir una petita planta de compostatge de titularitat municipal que permetés reaprofitar el residu verd urbà i les restes domèstiques compostables per a l'obtenció d'adob.
Qui contamina paga. Taxa per generació de residus en establiments comercials.

Establir criteris ambientals en les ordenances municipals per afavorir bons comportaments en matèria de residus.

Avaluar la viabilitat de la implantació recollida porta a porta per als residus domèstics.

Realitzar auditories de producció de residus comercials i implantar la recollida porta a porta, almenys per als residus comercials (total o per algunes fraccions).

Adoptar mesures de prevenció de residus i de compra verda en el funcionament de l'Ajuntament.

Promoure la reutilització i els circuits de reparació de productes. I facilitar l'accés d'empreses d'economia social als productes reutilitzables.

Implantar un sistema de bonificació econòmica en la taxa d'escombraries per promoure la prevenció de residus i la participació i l'autogestió en la recuperació.

Donar a conèixer els costos reals de la gestió dels residus municipals amb l'objectiu de sensibilitzar a la població i demostrar que el reciclatge és molt més econòmic que la incineració.

Impulsar la gestió pública de la recollida dels residus és una assignatura pendent que pot ser una oportunitat tant pel que fa a la creació de nous llocs de treball com pel que fa a la millora, eficiència i control popular del servei.

Procurar polítiques de foment del consum conscient, tan pel que fa a la difusió de les cooperatives de consum existents i/o associacions de consumidores com pel suport en la creació d'aquestes.

1.1.5. Alimentació i consum

Al Principat de Catalunya hem arribat a malbaratar de mitjana prop de 35 quilos d'aliments per persona i any, segons dades oficials. Així doncs, sabem que el problema actual no és la falta d'aliments, sinó l'accés a ells i la qualitat d'aquests. Es tracta doncs de recuperar el dret de cada poble a definir les seves pròpies polítiques en matèria d'alimentació i producció d'aliments, pel què fa a decidir el què, com i on es produeix allò que mengem, així doncs i des de la vessant municipal cal vetllar perquè l'accés als aliments frescos, ecològics, de proximitat estiguin a l'abast de les classes treballadores.

La sobirania alimentària és un dels eixos bàsics que les classes populars creiem que ha de defensar com a condició indispensable de la nostra dignitat com a éssers humans. L'alimentació ha passat de tenir una funció nutricional a una de mercantil, causant efectes devastadors en la producció local i el dret a la terra, provocant relacions laborals injustes i fomentant la deslocalització de la producció, així com la pèrdua de diversitat de productes autòctons.

Posant de manifest la necessitat de canviar els hàbits de consum, però sobretot la necessitat d'un canvi de model que prioritzi les persones per sobre de maximitzar la rendibilitat econòmica.

Propostes d'actuació municipal

Procurar polítiques de foment de consum de l'agricultura de proximitat, especialment l'ecològica, facilitant els canals de distribució i punts de venda directa i fent la difusió pertinent mitjançant els mitjans municipals.

Fomentar el mercat municipal i el mercat setmanal ("mercadillo") en detriment del model de centres comercials i mercats que giren al voltant de supermercats.

Procurar polítiques de foment del consum conscient i crític, tan pel que fa a la difusió de les cooperatives de consum existent com pel suport en la creació de noves cooperatives.

Crear una guia d'hàbits saludables en alimentació.

Establir una xarxa d'hortos urbans socials en diversos espais del poble, com ara Vallmora, i altres parcel·les públiques i privades per a la creació d'hortos urbans temporals.

1.2. MODEL URBÀ: PER UN ESPAI PÚBLIC MÉS AFABLE I INTEGRAT EN L'ENTORN

1.2.1. Model urbanístic del Masnou

Com totes les viles de costa del Maresme, el nucli urbà es va configurant en base a carrers paral·lels a mar com a trama principal, tallats per rieres i torrents que, a més de constituir el sistema de dejecció natural han estat fortament antropitzats i reconduïts per a ser utilitzats com a elements de comunicació constitutiva de la trama vertical de carrers del municipi.

Les diverses tipologies de vivendes rauen en la utilització històrica de cada barri, l'estiueig burgès, les migracions en recerca de feina i la diàspora de persones de l'àrea metropolitana en busca de millor qualitat de vida, configuren la realitat del model urbanístic actual.

Com qualsevol altre municipi dels Països Catalans, el Masnou no ha quedat exempt de l'especulació urbanística, l'evolució dels preus de compra i lloguer d'habitatges des de finals dels noranta, han impossibilitat l'accés digne a joves i famílies de les classes populars.

Sense oblidar que l'urbanisme és un instrument amb alta incidència en la política social. És una àrea de caràcter global; la visió que té de la ciutat, la planificació del seu desenvolupament, les hipòtesis de creixement que formula, etc. fan que tingui una transversalitat que possibilita una integració millor dels diferents col·lectius. La planificació urbanística ha de tenir presents les necessitats de la població, sense desfigurar la identitat, l'arquitectura i l'estructura dels pobles i garantint l'accés de la població als serveis bàsics. L'urbanisme ha de ser una eina al servei del poble.

Propostes d'actuació municipal

Redefinir l'espai públic actual i futur del Masnou des d'una perspectiva de gènere.

Identificar itineraris i espais que poden ocasionar situacions d'inseguretat i violència envers les dones.

En sòl urbà, aplicar el dret de retracte i tempteig

En cas d'obertures de Plans parcials o de millores de POUM, revisar i redactar de manera participativa i democràtica aquests documents anant més enllà dels minsos requisits legals de participació.

Cal controlar la gestió del parc d'habitatge públic i protegit (per evitar la mala gestió i el frau. Les prioritats han de ser l'habitatge públic de lloguer social, l'accessibilitat de tots aquells que requereixin unes prestacions específiques i el foment de la rehabilitació i l'eficiència energètica dels edificis més populars (amb criteris de proporcionalitat cost-benefici).

La **redefinició de la normativa constructiva** amb exigència rigorosa en la tipologia, l'eficiència energètica, l'estètica i els materials constructius del sòl dels carrers, i altres elements de mobiliari urbà.

La **revisió del catàleg del patrimoni arquitectònic** vetllant-lo amb compromís, incloent-hi l'entorn immediat i exigint en les construccions adjacents una harmonia amb el conjunt.

Valorar l'**espai públic com a espai de commemoració i memòria**, creant itineraris temàtics i històrics, incidint en l'explicació dels fets tal i com van ser, evitant visions superficials i itineraris mediàtics.

1.2.2. Espais naturals a l'interior del poble

El desenvolupament econòmic i social no ha de comportar ineludiblement una degradació i una pèrdua de la diversitat del territori; no obstant això, cal que en la gestió i l'ordenació del nostre territori prevalguin els principis de preservació i millora del funcionament ecològic de la matriu territorial entesa com un conjunt. El disseny de l'enjardinament i els parcs en àrees urbanes i periurbanes és fonamental paisatgísticament, fins i tot pot actuar com a corrector o pantalla reductora dels efectes estètics i ambientals de determinades infraestructures viàries

Propostes d'actuació municipal

Introduir el concepte de biodiversitat en la planificació urbanística i en el tractament dels espais lliures urbans.

Posar en valor la riquesa natural del municipi (espècies d'arbrat viari, fauna urbana, platges, rieres...)

Proposta i revisió d'estudi de la problemàtica del balanç sedimentari a les platges del Masnou, tenint en compte que la competència és estatal, per vetllar i obtenir solucions més respectuoses amb el medi ambient i més econòmiques.

Sense deixar de banda, la importància de la seva part lúdica i econòmica, es proposa un **projecte de naturalització en contrast a l'artificialització** soferta durant l'últim segle.

Ampliar o desmantellar o **preveure tancaments d'emergència als escanyaments d'algunes desembocadures al pas de la N-II i el ferrocarril**

Limitar les plantes i arbres de gran consum hídric

Cal **qüestionar pràctiques rutinàries** com la recollida general de fullaraca a la tardor o, les **podes innecessàries i sistemàtiques**, restringint-les a aquell arbrat que perjudica habitatges, serveis o que mostra perillositat o malalties

Hem de **recuperar els sòls permeables** de les zones verdes **desmantellant progressivament la pavimentació i asfalt de places**, facilitar que la terra absorbeixi l'aigua, recarregui l'aquífer i contribueix a l'atenuació dels problemes que es poden generar amb les pluges.

Municipalitzar els servei de jardineria i dotar-lo d'un **viver municipal** que doni més autonomia i producció pròpia als municipis.

1.2.3. Equipaments

Sempre que es pugui es potenciarà la rehabilitació d'espais en lloc d'apostar per l'obra nova. L'ajuntament ha de vetllar per la millora de les condicions de vida de la seva població, per tant és fonamental que el municipi practiqui una política de sòl que permeti desplegar equipaments estratègics.

Cal plantejar-se realment quines són les necessitats del municipi i elaborar propostes tot actuant amb previsió en la demanda i creació d'equipaments. Bàsicament diferenciarem entre quatre tipus d'equipaments: culturals, socials, educatius i esportius.

Pel que fa als equipaments culturals, el model d'hotel d'entitats autogestionat és en principi una bona opció a la falta d'equipaments per a les entitats, ja que es pot compartir un espai amb diversos col·lectius per aprofitar millor les instal·lacions. Sempre s'ha de plantejar de manera que les despeses siguin assumides per part de qui usa el local. La filosofia hauria de ser que els espais públics reverteixin directament en el poble i puguin ser gestionats per les pròpies entitats.

Pel que fa als equipaments socials s'ha d'actuar amb la màxima previsió, cal anticipar-se a les necessitats emergents i les de mitjà i llarg termini: centres de dia per a gent gran, pisos assistits, escoles bressol, llars residencials d'estada temporal i permanent, centres oberts per a la infància en risc, cases de petita infància, habitatges per a urgències socials, punts de trobada de joves...

L'ajuntament també ha de mostrar-se disposat a acollir equipaments socials descentralitzats i de gestió autonòmica: cases d'acollida per a dones maltractades, centres d'atenció i seguiment a les drogodependències, centres residencials d'acció educativa, albergs d'acollida per a urgències socials...

Pel que fa a l'educació, en els espais de titularitat municipal, l'ajuntament s'ha d'encarregar que les escoles bressol garanteixin l'accés a tots els nens i nenes i n'ha d'evitar la massificació. Pel que fa a l'educació primària i secundària, el consistori ha de facilitar la instauració d'oficines municipals d'escolarització per tal de garantir la distribució equitativa d'alumnes amb necessitats educatives especials en centres públics; també hauria de ser responsable d'oferir en horari extraescolar un ventall d'activitats de reforç educatiu per intentar disminuir el fracàs escolar i l'exclusió social.

Cal conèixer quins han de ser els equipaments esportius necessaris per tal que les iniciatives privades no generin exclusió social en la pràctica esportiva. Només compartint equipament i pràctica esportiva infants i joves aprendran a conèixer-se i relacionar-se en un àmbit altament cohesionador.

S'ha de tendir a la creació de veritables espais poliesportius per aprofitar més bé el sòl i no optar per grans construccions i projectes faraònics amb un elevat cost de construcció i manteniment, que acaben convertint-se en espais desaprofitats.

Pel que fa al manteniment dels equipaments està comprovat que el manteniment periòdic sempre representa una mesura d'estalvi a llarg termini, ja que quan l'estat de degradació és molt alt els costos es disparen. Per això s'ha de potenciar una política de manteniment regular dels equipaments municipals i promoure que les tasques les realitzi la brigada municipal, tot evitant la contractació d'altres empreses. S'ha d'evitar l'externalització dels serveis i treballar perquè aquests siguin de propietat municipal.

Propostes d'actuació municipal

Instaurar el model de casal d'entitats autogestionat en els equipaments que puguin reunir les condicions i en espais on històricament ja s'havia demanat des de diversos sectors i col·lectius del nostre municipi com pot ser Ca n'Humet, d'aquesta manera revertiríem el dany que s'ha causat en el sí de diverses associacions i entitats i alhora l'equipament podria ser l'espai aglutinador que ara mateix no està essent.

Crear una assemblea gestora, si es considera oportuna, per poder formar, trametre dubtes tècnics i vies de finançament a totes les entitats que d'una manera o altra formaran part de l'autogestió dels equipaments municipals.

Repensar i recuperar els espais de socialització de les classes populars i alhora afavorir l'intercanvi generacional entre els diversos col·lectius usuaris. No podem seguir alimentant els "guetos generacionals" confinant joves als casals de joves i grans en casals de gent gran, la convivència passa pel respecte i la tolerància de tots i cadascun dels ritmes de vida que tenim al municipi, de joves i grans.

Fomentar entitats de transformació social que puguin esdevenir les gestores dels diversos equipaments públics. Grups de criança, xarxes de suport mútu, iniciatives d'educació popular, mitjans de comunicació alternatius, ateneus...

Disposar l'ajuntament a atendre les necessitats d'equipaments socials descentralitzats i de gestió autonòmica. No podem deixar en mans privades aquelles persones i col·lectius que necessitin ser acollides en equipaments socials.

Remunicipalitzar el servei de neteja i menjador de l'escola bressol municipal, en detriment d'empreses privades, com a espais de generació de llocs de treball al municipi i per impedir d'aquesta manera la precarització de les persones treballadores dels serveis.

Potenciar l'oficina municipal d'escolarització per tal de garantir la distribució equitativa d'alumnes amb necessitats educatives especials en centres públics municipals.

Promoure l'oferta en horari extraescolar d'un ventall d'activitats de reforç educatiu per intentar disminuir el fracàs escolar i l'exclusió social.

Creació d'una caixa de resistència municipal perquè les persones amb menys recursos no quedin excloses de les activitats que certes entitats puguin oferir al llarg dels equipaments municipals (quotes, compra de material, assegurances...)

Elaboració popular d'un codi ètic d'accés a les activitats pròpies de cada entitat que utilitzin els equipaments en règim de cessió, cogestió o autogestió, per tal de fomentar als equipaments un accés i us universal i la no exclusió social. La no assumpció d'aquest codi ètic invalidaria l'entitat en cas de sol·licitar l'ús de qualsevol equipament municipal.

1.2.4. Política d'habitatge

La dificultat d'accés d'una àmplia part de la població que teníem durant els anys de la bombolla immobiliària, amb l'esclat de la crisi, s'afegeix un greu problema de pèrdua d'habitatge amb els milers de desnonaments per motius econòmics que s'estan començant a produir i que aniran a més –tant per l'impagament del lloguer com de l'hipoteca a conseqüència d'un sistema caduc que ens cronifica en l'atur massiu i de llarga durada.

Amb aquesta situació necessitem urgentment un canvi de model, però l'estat no dona resposta en aquest sentit, sinó més aviat en la direcció contrària. Hi ha, d'altra banda, una total invisibilització mediàtica dels desnonaments, així com la criminalització de les protestes davant d'aquest fet i dels seus efectes. Cal poder canviar aquest model de societat de propietats, però cal molta conscienciació i molta reacció social.

Des dels municipis tenim clar que hi ha un marc normatiu que sí que ofereix cabuda a una política que concreti i garanteixi el dret a l'habitatge. Cal tenir present que com més augmenta la mercantilització de l'habitatge més baixa és la política d'habitatge. En conseqüència, des de la CUP El Masnou hem de defensar que hi hagi una decidida política pública municipal d'habitatge.

Propostes d'actuació municipal

Donar suport a la Plataforma d'Afectades per les Hipoteques, la seva ILP i potenciar la PAH perquè sigui la interlocutora principal entre famílies afectades i ajuntaments.

Els terrenys de titularitat pública, com a bé públic que són, no s'haurien de vendre mai i servirien per fomentar les cooperatives d'habitatge amb el

sistema del dret de superfície, un lloguer del sòl per a 50 o 70 anys i aquests diners invertir-los en l'increment del patrimoni municipal.

Consumir menys sòl, evitar al màxim les tipologies d'habitatges aïllats en filera. En un habitatge aïllat el consum d'aigua és de 420 litres/habitatge/dia i en un habitatge en filera amb jardí és de 210 litres, mentre que en blocs d'habitatges el consum és de 120 litres/habitatge/dia.

Fomentar la rehabilitació i la renovació de l'espai construït per evitar la degradació i crear nous espais de centralitat que ens donaran una millor cohesió social.

Fomentar una arquitectura de rehabilitació més sostenible, incorporar les energies alternatives en els edificis per tal d'obtenir edificis de baix consum energètic.

Incrementar els serveis i els espais comuns en els edificis d'habitatges, espais comuns pel treball a casa, per jugar la canalla, per reunions i festes, serveis comuns per rentar i assecar la roba... gestió dels serveis i espais comuns a càrrec de la comunitat.

Fomentar habitatges amb les instal·lacions centralitzades de calefacció, aigua calenta i refrigeració, per fomentar l'estalvi en el consum energètic.

Redefinir els paràmetres de l'habitatge social: l'actual política d'HPO (Habitatge Protecció Oficial) no respon a les necessitats dels col·lectius més necessitats, ja que es mantenen els preus i l'administració adquireix i construeix habitatges però els manté a preus molt propers als del mercat i majoritàriament en règim de propietat.

No garantir la propietat sinó la possessió (possessió amb estabilitat), per part de l'administració. Per això, s'ha de crear, si és possible, un parc públic d'habitatges en règim de cessió d'ús i/o lloguer assequible, o impulsar altres fórmules que persegueixin la mateixa finalitat.

Impulsar el cooperativisme d'habitatge: basat en la cessió d'ús i no en la propietat. D'aquesta manera:

- Si la propietat és col·lectiva es trenca amb l'especulació
- Implica la població i genera valor de participació
- Es pot fer estalvi energètic, compartint serveis i dissenyant espais comuns
- Serveix per fer convivència i relacionar-se amb l'entorn
- Cal evitar l'aparició de gestores de cooperatives que puguin funcionar com a promotors encoberts. És molt important la intervenció de l'administració en el control de tots els processos i en la disciplina urbanística.

Intervenir el mercat privat per promoure polítiques de real·lotjament dels afectats per les hipoteques en parcs públics. Una primera reivindicació immediata hauria de ser la dació en el pagament, és a dir que en cas de perdre

la vivenda no es permeti que s'hagi de seguir pagant al banc que, a més, es queda la vivenda en propietat.

Buscar una alternativa en el posicionament públic per contestar la criminalització a què es veuen sotmeses les persones que no poden pagar i defensar que els ajuntaments no denunciïn ocupacions d'immobles si no ho fan els seus propietaris –com estan impulsant ara alguns ajuntaments catalans, malgrat excedir les seves competències.

Que la policia local no participi en els desnonaments que puguin esdevenir-se en el nostre municipi ni acompanyi a les persones encarregades d'executar els talls de subministres bàsics.

Evitar els desnonaments per motius econòmics amb la creació de serveis municipals de mediació amb la propietat i, quan no es pugui evitar el desnonament, oferir el màxim suport a la família afectada i un reallotjament digne en règim de lloguer social.

Fer un cens de pisos buits per trencar amb la invisibilització a la qual es veu sotmesa el problema i impulsar, també, un cens de persones afectades, el primer pas per poder planificar l'ajuda necessària.

Fer actuacions tributàries per evitar que hi hagi pisos buits establint, per exemple, un recàrrec a l'IBI dels habitatges buits, alhora que es creï un servei municipal d'informació i mediació amb la propietat per fomentar-ne l'ús en règim de lloguer assequible.

Incrementos i recàrrecs econòmics d'habitatges de segona residència.

Expropiació de l'úsdefruit de les vivendes buides en propietats de bancs.

Posada en lloguer social immediat els pisos propietat de la SAREB.

1.3. TRANSPORT I MOBILITAT

1.3.1. Transport urbà i interurbà

Si parlem de mobilitat no podem deixar de reivindicar un servei d'autobús urbà digne, tots els dies de la setmana, sobretot els diumenges. L'actual model de mobilitat urbana deixa molt que desitjar en un municipi de més de 23.000 habitants.

Exigir l'ampliació d'horaris, rutes, parc de vehicles i la baixada d'un preu, al nostre parer, abusiú, són qüestions vitals tant per a persones amb mobilitat reduïda, gent gran i persones que no disposen de vehicle privat i que no viuen al centre, com per a totes les veïnes del poble.

Propostes d'actuació municipal

Ampliar el servei de bus urbà els diumenges

Adaptar els circuits a les necessitats reals de les usuàries

Garantir la transparència en el procés d'adjudicació de la nova concessió del bus urbà, revisar els criteris d'adjudicació i exigir el compliment estricte de tot el servei

Plantejar la possibilitat d'implantar un servei de taxi a la carta dins del municipi a preus assequibles

1.3.2. Zones per a vianants

Propostes d'actuació municipal

Establir limitacions horàries del trànsit rodat en determinades vies per garantir la seguretat i l'ús públic de places i carrers (per exemple la Plaça Marcel·lina Monteys "Plaça dels Cavallets")

2.- RADICALITZACIÓ DE LA DEMOCRÀCIA: RECUPERACIÓ DE L'ESPAI PÚBLIC

2.1. DEMOCRATITZACIÓ DELS ÒRGANS INSTITUCIONALS I FOMENT DE LA PARTICIPACIÓ

2.1.1. Democratització dels òrgans institucionals

Cal dotar l'ajuntament i el poble del Masnou d'una estructura organitzativa veritablement democràtica, basada en la participació, la transparència i la informació, més enllà de les certificacions oficials de transparència en institucions locals, on només es prioritzen criteris d'accés a la informació i no de la comunicació efectiva i rigurosa d'aquesta.

Propostes d'actuació municipal

Limitarem el mandat de les regidores a dos anys per demostrar que una nova manera de fer política és possible, tenint l'assemblea com a garantia democràtica i participativa en la que confiem. Cap persona tindrà duplictat de sou ni de càrrec.

Una estructura organitzativa que garanteixi el protagonisme de la participació. Per aconseguir materialitzar totes les propostes de democratització de l'ajuntament i, en general, la vida política, social i econòmica del poble, és necessari que l'organització institucional es doti d'elements que garanteixin el protagonisme i la transversalitat de la participació ciutadana en aquests àmbits. Així, cal plantejar el debat de la reestructuració dels organigrames municipals i treballar per trobar les fórmules més efectives de canalització i incidència de la voluntat popular. En aquest sentit, presentem les següents línies d'acció:

- Impulsar la creació d'àrees de participació que, partint d'una lògica transversal i interdepartamental, introdueixin la participació ciutadana en totes les àrees municipals. Per reforçar el seu pes polític, si es considera oportú, es pot plantejar la seva adscripció en les àrees d'alcaldia i establir òrgans de coordinació entre les diferents regidories.
- Promoure mesures de descentralització de l'administració pública, a partir de l'increment del pes de les regidories de barri i de l'habilitació d'oficines d'informació i atenció a la ciutadania als centres cívics, per poder realitzar els tràmits municipals.
- Replantejar el funcionament de patronats i altres organismes municipals, per tal d'assegurar la representativitat i el control democràtic de la seva activitat.

La transparència en la gestió. Aquesta és una qüestió cabdal perquè la població pugui implicar-se en condicions en la gestió dels afers públics. Per això és necessari que tots aquells actors que vulguin participar en la política local disposin de la informació necessària per tal de poder analitzar, debatre i valorar els temes municipals. La publicitat i la informació esdevenen, així, elements

imprescindibles per al control democràtic de la gestió municipal per al qual aposta la CUP El Masnou. Per això, treballarem per l'aplicació de les següents mesures:

- Promoure la publicitat de tots aquells elements vinculats a les actuacions i al tipus d'organització i d'administració dels recursos públics de les corporacions locals.
- Impulsar l'habilitació de mecanismes informatius accessibles que permetin el seguiment periòdic de l'actualitat municipal i la simplificació de la documentació per tal de fer-la propera i intel·ligible al conjunt de la població.
- Fomentar la creació de canals de comunicació efectius entre població i administració, com ara la interlocució directa amb els representants municipals o serveis efectius i transparents de queixes i suggeriments, que permetin fer seguiments de l'estat de les demandes.
- Impulsar la creació de plataformes electròniques que segueixin la filosofia de «dades obertes», en què quedin recollits tots els documents, actes, dades i informes que generen els ajuntaments, amb l'únic límit de la protecció de les dades personals i confidencials.

D'aquesta manera, es pot posar fi a la burocratització i l'opacitat pel que fa a la consulta de documentació relacionada amb aspectes bàsics de la gestió als ajuntaments, com és el cas dels processos de redacció i aprovació dels pressupostos municipals.

Promoure l'ús de les mocions populars com a eina de participació activa

Establir canals de participació i comunicació a través de les consultes infantils i juvenils amb caràcter vinculant

Modificar el ROM, perquè actualment és una eina de participació obsoleta i poc democràtica

2.1.2.Reconeixement i suport de les entitats

Des de la CUP treballem per dinamitzar el teixit associatiu i la promoció de l'autoorganització popular, ja que és una de les bases principals per a la construcció d'una societat de persones lliures, responsables i solidàries.

Creiem en una forta xarxa social de caire popular, com a principal garantia d'un poble actiu i participatiu.

L'ajuntament del Masnou ha de tenir una relació amb el teixit associatiu que signifiqui una aposta seriosa per al desenvolupament de la política associativa del municipi.

Cal tenir en compte que per aconseguir un teixit associatiu viu és imprescindible educar les persones en la participació i destacar la importància d'establir vincles amb alguna entitat o associació del municipi. En aquest sentit, ha de ser una prioritat arribar a la gent no associada a partir dels projectes basats en necessitats reals, així com fer possible una millor visualització de les activitats de les associacions. Perquè tota aquesta tasca sigui efectiva cal la coordinació i participació conjunta del total d'entitats del municipi.

La creació d'una taula d'entitats és un espai que ha de facilitar la millora del teixit associatiu en tots els aspectes, així com el foment d'un associacionisme que sorgeixi de demandes reals i interessos comuns, per evitar que es generi del no res, sense tenir cap sentit ni continuïtat.

Quant a la relació de l'ajuntament amb el teixit associatiu, ha de millorar en molts aspectes. Cal tenir en compte que és necessari diferenciar els que tenen propostes amb línies coherents i un projecte polític i social alliberador, del i per al municipi, dels que no. Un cop fet això, s'han d'establir relacions directes i evitar el clientelisme.

La relació de l'ajuntament amb les entitats ha d'anar més enllà del fet econòmic, cal una coordinació i un diàleg ric i seriós. L'ajuntament ha de crear polítiques de promoció del teixit associatiu, oferir eines, fer veure les necessitats del municipi a les associacions i pensar en les entitats que organitzen actes i, fins i tot, organitzar-los conjuntament. L'ajuntament no ha de reconèixer el treball de les entitats amb premis i medalles, sinó en el seu dia a dia i fent-les participar en les decisions municipals. Quan aquesta relació ideal, no només basada en l'aspecte econòmic, funcioni, cal traslladar a la ciutadania el fruit que dóna; d'aquesta manera, el resultat serà molt més enriquidor.

Propostes d'actuació municipal

Creació d'una taula d'entitats basada en trobades periòdiques on abordar les demandes, necessitats i interessos comuns per tal de facilitar la millora del teixit associatiu municipal.

Crear polítiques de promoció del teixit associatiu vinculades al foment d'aquest i concretament al foment de les necessitats reals del municipi, perquè l'impacte de les activitats de les entitats sigui major.

Oferir suport, recursos i ajudes a les entitats de lleure que mantenen les estructures de voluntariat. Els caus, esplais, casals de joves i altres entitats de lleure de caire laic són exemple de socialització col·lectiva basada en l'entrega de temps de lleure a espais allunyats del consum i del control social. El suport a aquestes entitats i els seus monitors ha de poder ser prioritari en un moment en què el compromís social es desvaloritza.

Impulsar l'esport base i incorporar la figura de l'observador esportiu per tal de promoure el treballar conjuntament amb infants i joves esportius les pràctiques que els valors de l'equip, la complicitat, l'esforç i tots aquells que converteixen l'esport en un espai d'enriquiment col·lectiu.

Subvencions puntuals per a projectes concrets d'interès pel que fa a la dinamització de la vida associativa del municipi. Les entitats no han de condicionar les seves actuacions per les subvencions municipals, sinó que és l'ajuntament que ha de subvencionar les propostes de les entitats, havent-les valorat prèviament.

Convenis, aquesta fórmula resulta més rendible en les entitats i associacions, així es poden evitar els pagaments a llarg termini. Els convenis poden referir-se a un pacte en aportació econòmica, a la cessió d'infraestructures, a l'assistència

tècnica pels serveis de l'ajuntament, etc. L'establiment d'aquests convenis ha de prioritzar el treball voluntari, la solidaritat, la promoció de la cultura popular, l'enfortiment del teixit associatiu i l'autoorganització. És important que des de l'ajuntament es paguin els diners reals per la qualitat dels projectes de les entitats i associacions, i que aquestes deixin de servir com a mà d'obra barata per al seu profit. En qualsevol cas, ja sigui amb les subvencions o amb els convenis, cal facilitar el tràmit i la burocràcia el màxim possible.

Equipaments i ús de l'espai públic. En cas de necessitat d'equipaments o d'ús de l'espai públic, s'ha de tendir a possibilitar-ne la cessió, en règim d'autogestió, sempre que sigui possible, tot i que el muntatge, el desmuntatge, la neteja i la reparació, si cal, vagi a càrrec de l'associació, per tal que hi hagi la corresponsabilitat necessària en qualsevol acord entre les dues parts. Els equipaments i els espais públics disponibles s'han de potenciar al màxim tot garantint unes entitats lliures i independents.

Convenis de gestió d'instal·lacions municipals. Per exemple, en els centres esportius i culturals del municipi que usen una infraestructura poden establir un conveni de cogestió amb l'ajuntament. D'aquesta manera, se socialitza un espai públic, s'hi dóna activitat i els beneficis del bar i la publicitat reverteixen en l'entitat. En aquest sentit, és important que per aquestes adjudicacions s'obri un concurs amb un procés transparent, al qual puguin optar totes les entitats que ho vulguin. Cal potenciar aquesta corresponsabilització en la gestió d'equipaments i programes municipals, aconseguir que siguin les mateixes entitats les que en garanteixin el funcionament en esdevenir protagonistes directes de la seva pròpia acció i evitar, d'aquesta manera, que la gestió quedi en mans d'empreses privades.

En definitiva, cal fomentar molt més i aprofitar l'existència d'un teixit associatiu ric, plural i participatiu com ho és el del poble del Masnou. Aquest teixit, a més de treballar per complir els seus propis objectius i les seves pròpies finalitats, ha de corresponsabilitzar-se de la vida pública del municipi, amb una forta visió de col·lectivitat i de bé comú.

2.1.3. Cap a la democràcia directa: Pressupostos Participatius per Barris

Els pressupostos participatius són mecanismes que combinen la democràcia directa i la representativa, ja que les mateixes persones participants decideixen les inversions que es faran el seu municipi d'acord amb els criteris tècnics i polítics que s'hagin establert sorgits del diagnòstic i la discussió. Aquests criteris s'establiran a través de tres grups de treball: 1) població organitzada per barris 2) població organitzada per temàtiques i 3) govern municipal.

La participació en aquest procés de socialització de l'acció política és i ha de ser totalment accessible, per això els pressupostos han de poder ser debatuts tant en l'assistència en les assemblees com treballant des de les associacions que estiguin implicades en el procés o bé a través de possibles múltiples vies digitals i telemàtiques que la tecnologia ens ofereix.

La transparència en l'administració dels recursos públics permet per una banda fer molt més partíceps, exigents i crítiques a les classes populars pel què fa a la gestió d'aquests recursos i alhora constitueix l'única manera viable per evitar la corrupció i el malbaratament dels fons públics.

Propostes d'actuació municipal

Instaurar els pressupostos participatius vinculants

Pedagogia dels pressupostos participatius fomentant la participació activa com a acció política d'higiène i radicalitat democràtica i de recuperació del poder popular.

Creació dels grups de treball i inici del procés de debat, discussió i diagnòstic, de les propostes del pressupost públic i del pla d'inversions.

Portals digitals de proximitat, on la població pugui accedir de forma senzilla a la informació i alhora pugui remetre els seus comentaris, queixes i aportacions.

Iniciar el procés de debat i consulta per tal de definir i decidir les prioritats, les accions, despeses i inversions que haurà d'executar l'ajuntament.

2.2.DEMOCRATITZACIÓ I RECUPERACIÓ DE L'ESPAI PÚBLIC

2.2.1.Plantejament

Des del nostre punt de vista, actualment, el context social i polític es caracteritza per un allunyament cada vegada més gran dels centres de decisió de les classes populars a qui van dirigides les actuacions polítiques i socials. Els centres de decisió reals –les instàncies econòmiques– es troben fora de l'àmbit polític i el condicionen per tal que aquest darrer només compleixi les seves atribucions formals i utilitzi els aparells de l'estat per garantir-ne i afavorir-ne els interessos.

La democràcia real és la que permet decidir dia a dia el model de societat que volem. Això no és fàcil, però els ajuntaments, com a institucions més pròximes a la població, tenen una gran oportunitat i, sobretot, responsabilitat en aquest sentit.

La CUP té com a objectiu retornar la política a la gent. Hem de denunciar la mentida de la democràcia formal, potenciar l'organització autònoma de les classes populars. A més, hem d'aconseguir, des de les institucions, la creació de canals de participació real efectius i garantir que s'utilitzin i serveixin perquè les classes populars autoorganitzades executin polítiques per al poble.

Propostes d'actuació municipal

La promoció d'itineraris temàtics i històrics, incidint en l'explicació dels fets tal i com van ser, evitant visions superficials i itineraris mediàtics.

La promoció del patrimoni industrial per explicar el paper de la classe obrera i les seves condicions de vida i laborals.

El patrimoni com a element funcional, per això cal valorar si el patrimoni es pot reconvertir o no en altres usos i pot patir transformacions, i per fer-ho és important comptar amb la participació ciutadana i valorar les percepcions de la ciutadania.

La democratització dels criteris de catalogació, per tal que des de la societat civil es pugui intervenir en la política de catalogació del patrimoni. Això implica la difusió dels criteris de catalogació patrimonial.

Unes **ordenances d'afectació del patrimoni**, per aconseguir que la gestió del patrimoni obtingui la importància que es mereix.

L'eliminació de la presència en l'espai públic **de símbols i noms vinculats a la negació dels drets individuals i col·lectius**. Cal tenir en compte que quan la simbologia a eradicar té valor patrimonial es complica la decisió; per això cal valorar cada cas i ésser molt sensibles als debats que això pugui generar.

Les **relacions entre universitat i municipi** a través de convenis per a recerques, tenint en compte que les entitats també poden jugar un paper important a l'hora de promocionar i protagonitzar recerques.

La difusió de la feina feta pels **arxivers i treballadors museístics** a la població en general.

La **democratització dels sistemes de reconeixements públics** a les persones (medalles d'or, fills il·lustres, noms a carrers...). La societat ha de ser la protagonista a l'hora de proposar i emprendre aquests reconeixements.

Augmentar la informació de la població i les entitats associatives pel que fa a la presa de decisions i l'organització de la vida social, tant pel que fa a la definició de les polítiques i el control de la gestió, com amb relació a la mateixa prestació de serveis.

Afavorir l'autoorganització popular

Dotar de mecanismes de gestió el teixit associatiu

Garantir que es portin a la pràctica aquests mecanismes

3.MODEL ECONÒMIC I JUSTÍCIA SOCIAL: L'ECONOMIA AL SERVEI DE LES PERSONES

3.1.ECONOMIA, FISCALITAT, COMERÇ, TURISME I OCI

3.1.1.Plantejament

La situació de crisi actual està tenint unes conseqüències que afecten sovint la vida econòmica dels municipis. Aquest és un bon moment per fer una reflexió sobre quin és el model econòmic que volem per als nostres territoris. Sovint els ajuntaments no han debatut ni tenen clar quin és el model econòmic adient per al municipi i per al territori, però és necessari tenir-ho present per tal de poder fer una planificació adequada de les polítiques de foment econòmic, fent especial èmfasi en un sector econòmic o un altre.

3.1.2.Economia Social i Solidària

Independentment del model, el posicionament de la CUP El Masnou com a organització d'esquerres ens porta a tenir present que les polítiques públiques de promoció econòmica han de fomentar el cooperativisme i l'economia social i solidària arrelada al territori per tal de fomentar els drets laborals i una economia que defugui el model de creixement continu imperant.

Propostes d'actuació municipal

Prioritzar, quant a la política de contractació de l'ajuntament, les empreses cooperatives i establir criteris i condicions referents als drets laborals –com la lluita contra la temporalitat demanant compromisos per a l'estabilitat– a l'hora d'adjudicar les contractacions, tenint en compte també l'aspecte territorial en les contractacions, d'acord amb les limitacions legislatives existents.

Prioritzar les cooperatives i altres formes organitzatives d'economia social a través de la preferència en l'obtenció d'ajuts, cessió de locals, subcontractació de serveis al propi ens local, publicitat gratuïta als mitjans públics i presència en fires.

Impulsar la utilització d'una moneda local a través d'una xarxa d'intercanvi de béns i serveis amb moneda pròpia. Recuperant la sobirania monetària així com la gestió democràtica per part de la població i alhora pot esdevenir una eina útil per a combatre l'atur.

Crear xarxa local entre diversos municipis del Baix Maresme per donar a conèixer i fomentar les diverses iniciatives **d'economia social i solidària** de la zona.

3.1.3. Impostos i finançament municipal

El primer que cal tenir present a l'hora d'encarar el finançament local i la fiscalitat és que el finançament local és injust. El finançament dels ajuntaments s'ha basat en les taxes i els impostos que tenen a veure amb l'especulació immobiliària i les subvencions estatals i autonòmiques.

Cal impulsar una modificació del finançament per tal que els principals ingressos de l'ajuntament no depenguin de la construcció ni de les subvencions, mitjançant mocions i altres actuacions institucionals.

D'altra banda, des d'un posicionament d'esquerres, la CUP El Masnou impulsarà una fiscalitat progressiva i un augment de la despesa social, per tal de fer una efectiva redistribució de la renda.

Propostes d'actuació municipal

Suprimir o rebaixar les taxes sobre serveis essencials ja que són ingressos que no tenen en compte la renda de les classes populars i, per tant, tenen una afectació més gran a qui menys té. En qualsevol cas, es podrien establir sistemes de descomptes en funció de la renda.

Suprimir determinats serveis que no siguin essencials o gravar-los fortament a través de taxes.

Augmentar els criteris progressius dels impostos municipals: impost de béns immobles, impost de circulació de vehicles, etc. Cal una tributació progressiva. Per tal de finançar les mesures per a la igualtat social i d'urgència pels casos que sobrevindran en els propers temps, cal que l'ajuntament disposi de fons per seguir duent a terme la seva funció social redistributiva. Per tant, des de la CUP El Masnou s'aposta per augmentar els impostos a totes aquelles empreses i particulars que més guanyen i han guanyat a través d'impostos més o menys progressius.

Imposar un recàrrec a l'IBI dels habitatges desocupats.

Aplicar descomptes i exempcions de taxes i impostos municipals a les persones desocupades sense que cobrin prestació de desocupació o els que cobrin una prestació baixa o assistencial.

Incrementar la despesa social. Cal un augment dels recursos municipals destinats a educació i sanitat per dirigir-los als col·lectius més desafavorits.

3.1.4. Comerç

Considerem que, com a alternativa al capitalisme especulatiu, cal potenciar el cooperativisme de distribució i consum. Alhora hem de potenciar el comerç local de proximitat i arrelat al territori defugint les grans superfícies i la instauració de grans marques en els eixos comercials principals.

Propostes d'actuació municipal

Potenciar el cooperativisme de distribució i consum

Potenciar el comerç local de proximitat

3.1.5. Turisme

La CUP El Masnou promocionarem i incentivarem un model de turisme integrat i respectuós amb l'entorn, que doti de valor els atractius naturals, culturals i històrics.

A través d'una consulta popular volem plantejar l'impuls dels diversos complexos turístics municipals com l'Alberg Josep Maria Batista i Roca, el CAT..., complexos de petita escala i integrats al territori, els beneficis del qual es quedin al municipi i creïn llocs de treball. En aquest sentit és interessant plantejar-nos la gestió pública de certs espais d'interès turístic com ho són certs equipaments a la platja o al port, com a espais que generen llocs de treball al poble i que poden promoure una activitat i un turisme molt més respectuós amb el medi ambient.

3.2. TREBALL

3.2.1. La política de l'Ajuntament del Masnou en matèria d'ocupació

Les polítiques actuals de l'ajuntament del Masnou, encapçalades pels últims governs municipals de torn, han anat enfocades al foment de l'emprenedoria com a model d'èxit, culminant amb la Casa del Marquès com a exemple elitista d'aquestes polítiques. Aquest discurs esdevé una solució molt allunyada de la realitat on la precarització de les feines, emprenedores o no, és el pa de cada dia i on l'atur es cronifica a ritme galopant.

L'atur és un dels problemes que requereixen una intervenció urgent des de les administracions i tot i que les entitats locals no tenen competències legals sobre aquest tema és la primera administració a qui s'adrecen les classes populars en situacions problemàtiques i, per tant, els ajuntaments tenen una responsabilitat social que han d'assumir.

Així doncs, el cooperativisme ha de ser una eina imprescindible per construir una alternativa econòmica al capitalisme. Canviar les regles del joc per establir un socialisme cooperativista que promogui l'autogestió de la pròpia classe treballadora copropietària col·lectiva i que demostrï la bona capacitat d'adaptació de les empreses cooperatives davant dels sistemes de gestió més centralitzats.

Propostes d'actuació municipal

Punts d'informació i orientació laboral que han de ser complementaris als que puguin existir en altres instàncies institucionals i han de ser un lloc per orientar les persones aturades que sovint no saben què poden fer, on s'han d'adreçar, etc.

Ajudes a les persones aturades amb descomptes i exempcions de taxes i impostos municipals i d'altres serveis, formació i serveis d'inserció laboral, etc.

Impulsar el cooperativisme com a eina d'emancipació de les classes populars.

Articular xarxes econòmiques comunitàries d'àmbit municipal o comarcal, conformades per empreses públiques, cooperatives, organismes del tercer sector, etc., amb l'objectiu final que puguin esdevenir estructures econòmiques amb un pes majoritari en les realitats productives locals.

Revisar les bases i criteris tècnics de les concessions de les guinguetes municipals

Control de les condicions laborals de totes les persones treballadores de les guinguetes municipals en règim de concessió.

3.2.2. Els serveis municipals

Cal una municipalització plena dels serveis que, en l'actualitat, l'ajuntament ofereix en règim de concessió. La municipalització implica un control absolut de l'ajuntament sobre els preus que s'apliquen –i, per tant, la possibilitat de l'abaratiment mitjançant pressió social– cosa que significa que tothom en pot fer ús independentment dels seus ingressos i representa unes millors condicions de treball per a les professionals que hi treballen. A més a més, els beneficis econòmics que anteriorment es quedava l'empresa concessionària, són ara recaptats en la seva totalitat per l'ajuntament.

En aquest aspecte es proposa municipalitzar els serveis. Cal que l'ajuntament del Masnou adopti el compromís de no externalitzar ni privatitzar els serveis públics municipals. Entenem que cal revertir les concessions de serveis públics i dur a terme una municipalització cedint aquests serveis, preferentment en qualitat de cooperativa, als treballadors i a les treballadores que hi desenvolupin la seva activitat laboral. Cal entendre que el criteri d'un servei públic mai ha d'ésser el de l'obtenció de beneficis sinó el de donar un servei al poble.

Propostes d'actuació municipal

Revisar els contractes de concessió i serveis amb les empreses amb les quals s'han externalitzat els serveis municipals (aigua, escoles bressol, servei de socors a les platges...), pel què fa a incompliments, anys de cessió, etc.

Revisar les condicions, criteris tècnics i econòmics pel què fa a la contractació municipal de les empreses de gestió dels serveis municipals.

Establir un protocol per la no perpetuació de les concessions dels serveis municipals, mentre no s'esdevingui la remunicipalització d'aquests.

Exigir la contractació de cooperatives i empreses d'economia solidària i local per a la gestió dels serveis municipals, mentre no s'esdevingui la remunicipalització d'aquests.

Cercar la reducció dels imports de les factures de l'aigua

Estudiar tots els contractes i concessions de serveis per tal de treballar cap a la remunicipalització d'aquests

4. COHESIÓ SOCIAL

La CUP El Masnou, com a organització socialista, pretén transformar la societat. Una vertadera transformació no passa només pel canvi de les estructures sinó també de les relacions humanes basades en una ètica justa que promoguin la reciprocitat i la solidaritat, a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres. La justícia està estretament lligada a la superació de la subordinació, al mateix temps que queda fortament vinculada a la idea de llibertat i igualtat i, en conseqüència, a la demanda de reconeixement. El repte social és incorporar la idea que igualtat és una condició per a la llibertat i, per tant, cal ser coherents, també, en el repartiment dels beneficis de l'activitat humana per evitar els problemes de la desigualtat.

En aquest sentit, cal superar l'actual concepció emprada pels successius governs municipals que redueix la població i els seus drets a simples usuaris d'uns serveis personals, basant l'acció municipal en l'assistencialisme vers determinats col·lectius en lloc d'encarar el repte de garantir la igualtat efectiva entre tots els ciutadans i totes les ciutadanes, deixant de tractar-nos com a usuaris. Cal situar les classes populars com a subjecte de drets i deures més enllà de la seva edat, classe social, gènere i procedència. En la mesura en què l'acció social municipal se situï en aquestes coordenades, tots els col·lectius es veuran atesos, ja que les iniciatives s'adreçaran a totes les persones per igual.

Hi ha diferents mecanismes per tal de treballar cap a una major quota de cohesió social, però més enllà de l'assistencialisme creiem que la garantia d'un exercici ferm dels drets a l'educació i la sanitat és una eina per superar la cohesió social entesa en termes de serveis assistencials. D'altra banda, cal tenir present que el nostre país ha experimentat en els darrers anys un canvi social i demogràfic, fruit de diferents processos migratoris, que ha fet canviar el nostre poble.

L'arribada de persones procedents d'altres països s'ha de tenir en consideració perquè és un factor important que, com d'altres, influeix en l'economia local, en les necessitats socials, en el pluralisme cultural i religiós, en la prestació dels serveis públics i en qüestions relacionades amb la percepció que provoca aquesta nova composició social. Aquesta nova realitat sovint es viu amb inquietud fruit de la dificultat per assimilar els canvis i, sobretot, perquè s'afegeix a situacions socioeconòmiques insatisfactòries que ja existien prèviament al nostre poble.

Aquests elements estan essent utilitzats per l'extrema dreta i el populisme per tal de fer-se forat en la nostra societat, especialment entre les classes més desfavorides. La CUP El Masnou fem front a aquesta situació amb responsabilitat però amb fermesa, combatent la utilització del fet migratori per l'extrema dreta i el populisme.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que tot i que les competències respecte a la immigració són estatals i autonòmiques és l'administració local la que rep el major impacte ja que és la que ha de resoldre en primera instància les demandes plantejades per la població immigrada. L'ajuntament ha esdevingut l'administració gestora del fenomen migratori, ja que a part de la política municipal de recepció i acollida, els ajuntaments són els principals agents en la gestió dels processos d'integració i no s'ha d'oblidar que els ajuntaments han d'afrontar la prestació de serveis sense tenir les competències expresses ni els recursos suficients.

Un altre factor que s'ha de tenir en consideració és la lluita contra el patriarcat.

Si bé s'han fet avenços en els últims temps encara queda molt de camí per recórrer. El patriarcat i el masclisme són fets estructurals que ens cal eradicar si volem una transformació social real per a tota la ciutadania. Tot i que la CUP treballi aquest tema de manera transversal, és imprescindible dedicar-hi especial atenció per no caure en la invisibilització. També cal afegir que el patriarcat discrimina per raó de gènere, sexe i opció sexual.

4.1. EDUCACIÓ

4.1.1. Les línies d'actuació general

La CUP El Masnou concep l'educació com un dret des de l'escola bressol fins a la universitat. Una educació pública i popular, és a dir, basada en les necessitats del poble i gestionada des de la base. Una educació democràtica, inclusiva, en català i que exerceixi com un mitjà per l'emancipació individual i col·lectiva; que sigui un motor per la transformació social i per construir un país basat en la llibertat, la solidaritat i la justícia social plena.

Pública

Una educació que garanteixi la igualtat d'oportunitats real per a totes i tots, que ens permeti accedir al coneixement sense traves acadèmiques, burocràtiques ni econòmiques. Entenem que l'educació pública ha de ser d'accés universal, gratuïta i gestionada única i exclusivament per l'administració pública sense concessions ni intromissions de capital privat. Recuperació i millora de la política de beques i de gratuïtat.

Popular

Treballem per un model educatiu transversal, multidisciplinari i integrador amb les dinàmiques socials que envolten escoles, instituts i universitats, amb un model pedagògic democràtic i participatiu que s'allunyi de la rigidesa tradicional, i que vagi encaminat a fomentar l'esperit crític. On sigui tota la comunitat educativa de la zona qui decideixi el model que vol seguir el centre.

Catalana

Per una educació en català, entenem que cada poble, per afrontar els propis reptes socials, culturals i econòmics té el dret a organitzar i regular el seu propi sistema educatiu. Llitem per un marc educatiu dels Països Catalans i volem una educació catalana tant en llengua com en continguts. La llengua catalana ha de ser la llengua vehicular de l'educació.

Antipatriarcal

Llitem per assolir la igualtat de sexes. Així, apostem per la coeducació com a millor mètode educatiu per a assolir el nostre objectiu. Entenem que només una educació no sexista des de menudes i menuts podrà canviar la societat masclista hegemònica. Tanmateix, reivindicuem el paper de l'ensenyament per avançar en la normalització de les diferents opcions sexuals.

De qualitat

Exigim un model educatiu que no mesuri la qualitat educativa exclusivament per la seva eficiència, sinó que inclogui criteris acadèmics i de socialització del coneixement. Entenem que l'estudiant no pot ser tractat com una consumidora de coneixement o client, sinó com una persona en formació. Aquest ensenyament ha de partir i promoure models educatius racionals, respecte i sensibilització amb l'ecologia i científics, defugint dogmatismes. L'educació ha de ser laica i les religions, totes, fora de l'escola.

Inclusiva

Un model educatiu que atengui la diversitat de forma positiva, basant-se amb el coneixement i el respecte a la diversitat cultural. Apostant per la flexibilitat d'opcions metodològiques per tal d'afavorir les relacions, la participació, la cooperació i l'aprenentatge de tot l'alumnat. Volem que l'escola sigui per a tothom.

4.1.2.Punts on l'Ajuntament ha d'intervenir amb urgència

Propostes d'actuació municipal

Treballar per aconseguir millores en els equipaments públics (tals com mancances estructurals...)

Apostar per l'autogestió de la coordinadora d'AMPAs de tots els centre públics del poble. La única intervenció per part del consistori en aquesta coordinadora ha de ser la incentivació a la participació, la solució de problemàtiques extramunicipals i la defensa de les propostes que sorgeixin des d'aquesta coordinadora..

Potenciar, conjuntament amb les AMPAs, que els menús de les escoles públiques siguin elaborats amb productes de proximitat i ecològics.

4.2.SANITAT

4.2.1.Situació actual

Encara que en l'àmbit municipal es disposi de poques competències en sanitat, cal que l'ajuntament del Masnou treballi per pal·liar les problemàtiques existents i fer-les arribar a les administracions competents per trobar les solucions més adients per tal que tothom pugui gaudir d'aquest dret universal que anomenem salut, entesa per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) com l'estat de benestar complet en l'àmbit físic, mental i social, i no només com un estat d'absència de malaltia.

Cal manifestar públicament que no correspon corregir les deficiències del sistema sanitari a l'administració local, tot i que cal vetllar per suplir amb recursos propis de l'ens local aquelles necessitats que no restin cobertes – transport adaptat, algunes de les especialitzacions mèdiques no presents al CAP, campanyes sanitàries...-, a

través del disseny, des del municipi, de propostes dels sistemes sanitaris que es necessiten per tal de poder defensar-les davant de les administracions competents. En aquest sentit, és necessària la implicació del municipi en la millora dels serveis sanitaris i sociosanitaris. Davant les tendències privatitzadores de l'administració, i tenint en compte els models sanitaris d'arreu dels Països Catalans, l'ajuntament ha d'apostar per uns serveis públics, universals i de qualitat. Caldrà vetllar per un correcte ús dels recursos, que donin resposta a demandes creixents sobretot pel que fa als aspectes sociosanitaris –atenció a persones malaltes, gent gran, persones amb mobilitat reduïda... És important també la promoció de la medecina preventiva i la potenciació d'hàbits de vida saludables.

4.2.2.Línies d'actuació generals de la CUP

Des de la CUP defensem fermament el caràcter irrenunciament públic de la sanitat ja que aquesta no ha de ser rendible sinó un servei per a les persones; però perquè aquest servei sigui de qualitat cal potenciar una política sanitària participativa des del Consell de Salut del govern territorial que avaluï i formuli propostes d'actuació per millorar la sanitat pública, tant en l'àmbit local com comarcal, i assegurar que els professionals sanitaris duguin a terme polítiques eficients.

L'ajuntament ha de poder impulsar les enquestes de satisfacció en relació amb la xarxa d'equipaments sanitaris presents al municipi per tal de poder dotar-se d'elements de pressió davant l'administració autonòmica. En aquest mateix sentit, cal impulsar la creació d'agrupacions d'usuaris dels serveis sanitaris.

Cal incidir per tal que la salut pública també aculli les medecines alternatives per complementar la medecina tradicional. Per això, calen reglaments reguladors d'aquestes pràctiques que assegurin la bona atenció al pacient per part de professionals sanitaris i s'eviti, així, l'intrusisme professional.

La CUP aposta per una educació sanitària individualitzada, perquè s'ha vist que les campanyes de promoció de la salut i de prevenció generals no han estat molt efectives. I aquesta educació individual per part dels i les professionals de la salut només es pot aconseguir amb un augment de les plantilles, del temps d'atenció que tenen assignat i amb la potenciació de la formació continuada

Propostes d'actuació municipal

Tenint en compte les limitacions competencials dels ajuntaments en aquesta matèria, la CUP El Masnou fa una sèrie de propostes sobre l'àmbit sociosanitari:

Treballar per la millora de l'assistència sanitària domiciliària per pal·liar els possibles dèficits que puguin derivar-se de la lenta aplicació de la nova llei de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a les persones en situació de dependència.

Potenciar l'educació sanitària en la infància i l'adolescència amb l'impuls d'iniciatives a les escoles i des del mateix ajuntament.

Proporcionar informació, formació i assessorament a la població adulta, amb programes de salut i altres activitats organitzades i/o promogudes des de l'ajuntament.

Treballar per millorar l'educació sexual, sobretot en els i les joves, incidint en la prevenció dels embarassos no desitjats, com també en les malalties de transmissió sexual i la SIDA, i oferint un servei d'assessorament i informació sobre sexualitat des de les institucions sanitàries de la ciutat.

Donar suport a les associacions de familiars i persones malaltes del poble.

Augmentar i millorar els serveis d'assistència psicopedagògica a les escoles i instituts.

Potenciar els serveis socials com a complementació d'un bon servei sanitari, per evitar la saturació de pacients als hospitals per manca d'ubicació a l'alta.

Garantir i potenciar la figura de la professional experta en salut emocional als centres sanitaris públics.

Dotar els centres sanitaris públics de traductores, per facilitar la intercomunicació entre els professionals sanitaris i les persones acabades d'arribar a la vila i que encara no han tingut temps d'aprendre la nostra llengua.

Facilitar, des de l'ajuntament, el suport d'una mediadora que pugui ajudar en la resolució de conflictes assistencials i socials a causa de les diferències culturals o religioses.

Promoure noves **campanyes d'informació** sobre les drogues per poder incidir realment en els rols d'aquells que consumeixen drogues, sense saber els efectes reals que se'n deriven.

Establir **punts d'informació i anàlisi de drogues** en zones d'oci nocturn i altres, amb la col·laboració de les diverses ONG que ja treballen en aquest sentit.

Potenciar els **centres d'atenció i seguiment de drogodependències** municipals i comarcals.

Obrir diverses taules de debat per conèixer les realitats de les associacions cannàbiques, amb persones associades, tècnics municipals i especialistes en drogues.

4.3. DRETS SOCIALS

Les desigualtats socials neixen o es fomenten sota el paraigua de la desigualtat econòmica i en la promoció de l'individualisme i la competitivitat, en comptes de la solidaritat i la cooperació en el si de la comunitat.

Els drets socials han de garantir la igualtat d'oportunitats i evitar qualsevol forma de discriminació o exclusió social donant resposta a les necessitats bàsiques de les persones per tal de caminar cap a una societat basada en la justícia social i la igualtat.

No podem obviar que, actualment vivim immersos en una forta crisi econòmica, les conseqüències de la qual està sent suportada majoritàriament per un grup de població creixent. Les retallades que els governs de Madrid i de Barcelona han emprès estan provocant la precarització de les vides de les persones i unes dificultats creixents per accedir a uns drets i serveis que són necessaris per garantir unes mínimes condicions socials.

Des de la CUP El Masnou, no només ens pronunciem contràries a aquestes retallades, sinó que entenem que cal caminar en el sentit contrari del que estan fent actualment els governs, per tal d'assegurar un futur just i socialment cohesionat a Alella.

Els drets socials, per nosaltres, són universals i inalienables i per això, qualsevol retallada d'aquests és injustificable.

És hora que els ajuntaments passin a ser un agent actiu per tal de transformar l'actual sistema neoliberal basat en el màxim benefici d'uns pocs per damunt dels drets de la majoria. Apostem per la transformació de l'actual ordre econòmic i social com a única via per posar fi a les desigualtats socials.

En l'àmbit local, la desigualtat i els efectes de la crisi es tradueixen en la coexistència de rendes per càpita força baixes, al costat d'un alt percentatge de població que concentra grans propietats i una capacitat de consum molt elevada, de luxe i elitista.

Cal remarcar que tothom ha de contribuir a la proposta i recerca de solucions que l'Ajuntament pot arribar a establir. Ens cal un canvi de rumb i deixar de banda l'orientació assistencialista i caritativa, que només lluita contra les conseqüències, per anar a l'origen de les causes de les desigualtats.

Per això, creiem que cal emprendre accions a nivell municipal de superació del model actual:

- Crear un nou model de gestió i participació de base municipal sense imposicions supramunicipals que no coneixen la realitat local.

- Cercar alternatives econòmiques (com una banca local) per tal d'anar creant des de la base una alternativa que es pugui anar estenent arreu de pobles, viles i ciutats dels Països Catalans.

- Potenciar el cooperativisme de distribució i consum com a alternativa al capitalisme especulatiu.

- Implicar directament a la població en la planificació i gestió del manteniment dels serveis de titularitat pública (sobretot serveis educatius, sanitaris, laborals, d'habitatge, etc.) davant de l'ofensiva neoliberal que promou les privatitzacions i l'assignació de menys recursos als serveis públics.

- Generar polítiques per promoure la participació, el debat i la mobilització, perquè ningú se senti exclòs al seu propi poble.

Propostes d'actuació municipal

Crear la regidoria pels Drets Socials. Volem reorientar i reestructurar l'actual regidoria de Serveis Socials cap a una regidoria basada en els drets socials de les persones, entesos com a drets universals i que han de ser efectius i accessibles per a tothom. Proposem que es digui regidoria pels Drets Socials, i asseguri un ampli ventall de drets bàsics de les persones, entès com a pilar de qualsevol democràcia, i no només pal·liar situacions límit. S'ha d'anar més enllà del simple assistencialisme, per tant, aquesta nova regidoria haurà de modificar substancialment els seus objectius i superar l'estadi actual, on s'intenten alleugerir les conseqüències de situacions difícils de necessitat econòmica o de problemàtica d'exclusió social, a un estadi on es treballi per solucionar les causes que provoquen aquesta problemàtica o necessitat. Cal pensar en un nou escenari, on la regidoria resol i defuig de polítiques i actuacions que perpetuen la demanda i la dependència d'usuaris/es d'aquests serveis.

Per això, és bàsic situar aquesta 'nova' regidoria en una posició principal dins l'esquema i organització municipal, i que d'ella es derivin els diferents serveis i regidories. A més, hauria de dependre directament de l'Alcaldia. Serà la regidoria motor, on s'assegurarà una transversalitat real en totes les polítiques públiques (culturals, esportives, educatives, ambientals, urbanístiques, laborals, econòmiques, de gent gran, de joves, de dones, etc.)

Per agilitar els processos i per descongestionar l'administració local i garantir la ràpida solució dels possibles problemes que puguin tenir les persones, cal que la regidoria de Drets Socials disposi d'una finestreta única que agilitzi, solucioni i assessori de forma ràpida i eficaç els problemes.

Aquesta regidoria, que seria el pilar estructurador de totes les actuacions i polítiques públiques, requereix d'una eina de coneixement important, bàsica i transversal: un Observatori pels Drets Socials. Aquest ha de ser un instrument d'assessorament, amb dades reals i actualitzades de tots els serveis públics del poble i amb fonts de coneixement d'altres administracions supramunicipals (comarcals, autonòmiques i estatals). D'aquesta manera, la informació seria pública, transparent i comparable, ajudaria a detectar necessitats i millores en els serveis i, permetria un treball tècnic transversal real i de seguiment i avaluació de la qualitat dels serveis.

Elaborar la Carta pels Drets Socials per tal d'avançar en aquest sentit i amb la intenció de vetllar perquè així sigui, caldrà elaborar un pla d'actuació per abordar les situacions de pobresa i/o exclusió social al Masnou i per orientar i determinar les accions que es duren a terme per corregir aquestes situacions. Per ser un poble totalment inclusiu, s'ha de gaudir d'una carta de drets irrenunciables i assegurada per l'acció del govern municipal. En cas contrari, no és possible desenvolupar una democràcia en les relacions socials i en la vida econòmica que regeix la nostra societat i convivència. A més a més, els pressupostos municipals hauran de prioritzar l'aplicació de les partides necessàries per a fer efectius aquests drets socials universals.

Elaborar un Pla Local d'Inclusió i Cohesió Social: desenvolupament dels drets socials de manera participativa i transversal. Aquest pla s'ha de plantejar des d'una òptica global i ha de ser dissenyat amb la participació ciutadana i de manera transversal. La redacció ha d'incorporar tots els actors associatius i comunitaris que operen en el terreny de la inclusió i defensa dels drets socials, i integrar els programes que des de diferents sectors i regidories de l'Ajuntament s'impulsen per a la inclusió social.

Com a primer pas s'han de definir i reconèixer participativament quins són els drets socials de les persones que viuen al Masnou, per després treballar des de totes les regidories de manera transversal per tal de garantir el seu exercici. Caldrà crear una comissió de seguiment formada pels grups municipals i agents socials per fer efectiu aquest pla, que vetlli per la seva execució i avalui anualment el seu compliment. Cal ser curoses i preveure un esforç sostingut en la disponibilitat de recursos econòmics i humans dedicats a una política municipal decidida a lluitar per a la plena igualtat d'oportunitats.

Només si aconseguim que els i les habitants del Masnou s'apropin a les realitats econòmiques i socials empobrides, prendran consciència que les polítiques socials beneficien el conjunt de la població. Aquest és un repte important però urgent, ja que la tradició de polítiques liberals i de sistemes caritatius ha generat un nivell d'estratificació i fragmentació socials que posen en risc la cohesió i la convivència.

En aquest sentit s'ha de realitzar un canvi en les polítiques dels serveis socials per tal que els seus beneficiaris deixin de ser uns agents passius que només reben unes prestacions i siguin uns agents socials actius, motors del canvi. Cal lluitar contra l'exclusió social. És responsabilitat del municipi posar en marxa plans per a la integració social. Tot i que són importants els plans adreçats a col·lectius concrets –plans d'acollida als nouvinguts, d'ajuda als toxicòmans, als aturats de llarga durada...– cal fer una aposta molt seriosa pels plans integrals o comunitaris que intenten incidir d'una manera global sobre els problemes de tota la comunitat.

Les competències municipals en serveis socials canvien en funció del nombre d'habitants del municipi i també estan pendents d'una nova llei que pot modificar, lleugerament, les estructures vigents. Tanmateix, i el que és innegable, és que els ajuntaments reben les demandes i són el primer graó d'accés al sistema. També és cert que és el municipi qui viu la realitat concreta i els efectes de les desigualtats en els propis carrers i veïns i veïnes.

Consolidar els equips d'atenció social primària amb professionals qualificats i que entenguin el treball comunitari en equip com l'única forma d'abordar les problemàtiques socials. Els treballadors socials, educadors de carrer i treballadors familiars han de conèixer les dinàmiques socials amb prou profunditat com per esdevenir agents de transformació social.

Organitzar serveis d'atenció domiciliària amb prou dotació horària com per poder donar una bona atenció a gent gran i famílies en la quotidianitat de les seves llars. La bonificació de les taxes per prestació de serveis ha de poder contribuir a garantir la universalitat del servei. Cal exigir els equipaments

socials necessaris per la realitat vigent tot anticipant-se a les necessitats emergents i a les de mig i llarg termini: centres de dia per a gent gran, pisos assistits, llars residencials d'estada temporal i permanent, centres oberts per a infància en risc, cases de petita infància, habitatges per urgències socials, punts de trobada de joves... L'ajuntament també ha de poder mostrar-se disposat a acollir equipaments socials descentralitzats i de gestió autònoma: cases d'acollida per a dones maltractades, centres d'atenció i seguiment a les drogodependències, centres residencials d'acció educativa, albergs d'acollida per a urgències socials...

Vetllar per una política d'ajudes econòmiques que eviti el clientelisme i la perpetuació de la precarietat defugint d'ordenances que obliguen a compensar la recepció d'ajudes socials amb «cursos de ciutadania» – com els impulsats amb el suport de CiU i Plataforma per Catalunya en alguns municipis catalans.

Hem de poder disposar de recursos econòmics per tal que els i les professionals dels serveis socials organitzin i combatin l'exclusió social.

La transversalitat de programes i plans integrals ha d'organitzar-se amb prou garanties per tal que les persones hi participin. Molt sovint els col·lectius amb especials dificultats resten allunyats del disseny, del seguiment i de l'avaluació de les polítiques que se'ls adrecen. El repte d'incorporar agents d'intervenció que vinguin dels mateixos cercles als quals ens adrecem pot contribuir a millorar la pràctica quotidiana.

Els consells municipals consultius en matèria de serveis socials poden esdevenir una eina de participació fonamental.

Promoure l'activació de la taula de la pobresa on es puguin fer front a les urgències i necessitats bàsiques de la població del Masnou.

Teixir una xarxa de suport mutu d'urgències bàsiques entre els diversos comerços d'alimentació, supermercats i restaurants del poble, per tal de poder gestionar els excedents per a persones que ho necessitin.

4.4. GÈNERE

4.4.1. Desigualtats entre dones i homes, discriminacions sexistes

Segons Victòria Sau «El gènere és la representació psicosocial del sexe», aquesta representació psicosocial instaurada en el sistema patriarcal de sexe-gènere produeix una relació desigual de poder entre homes i dones que té a veure amb una distribució desigual de coneixements, propietats i ingressos, responsabilitats i drets; per tant, les polítiques de gènere han d'anar en la direcció d'acabar amb aquestes desigualtats i han de permetre identificar aquestes situacions i establir actuacions i estratègies per eradicar-les. S'ha d'incorporar la perspectiva de gènere en les polítiques públiques, fet que significa introduir una mirada explicativa a les

diferents relacions i comportaments que es donen en la interrelació entre homes i dones, a les seves funcions i rols, als principis identitaris i a les diferents posicions socials que ocupen.

Propostes d'actuació municipal

Lluita contra la violència masclista (la manifestació més brutal i mortífera de la desigualtat)

Igualtat d'oportunitats al mercat laboral

Mesures de conciliació de la vida personal i laboral (polítiques de nous usos del temps)

Participació de les dones (paritat)

Visió de gènere en totes les polítiques (transversalitat)

Canviar el nom de la regidoria d'Igualtat i drets civils per "Regidoria de les dones"

I no volem deixar de fer èmfasi en la **violència masclista**, que des de la CUP El Masnou l'entendem com la violència vers les dones com qualsevol acte de violència basat en el gènere, que té com a resultat, o pot tenir, danys i/o patiments físics, sexuals i/o psicològics per a les dones, incloent les amenaces d'aquests actes, la coacció i la privació arbitrària de llibertat, tant en la vida pública com en la privada.

La **violència masclista** és només la punta de l'iceberg de la violència que dia a dia reben les dones pel fet de ser dones. És responsabilitat de totes les administracions públiques bastir de recursos la lluita contra la violència masclista, tant per eradicar-la com per vindicar les dones i criatures que l'han patit. S'ha d'assegurar el ple desplegament de la Llei 1/2004 i aconseguir seguir tenint canals per anar-la treballant i millorant. Des del poble del Masnou s'ha d'assegurar que hi hagi un pla i un protocol clar i actualitzat d'actuació. Aquest pla ha d'incloure:

Actuacions i campanyes de prevenció i sensibilització de relacions abusives

Formacions específiques en violència masclista per als i les treballadores públiques (especialment mestres, personal sanitari, treballadors i treballadores socials)

Un equip de professionals experts i expertes en aquest àmbit

Protocol d'actuació en casos d'emergència

Serveis i recursos específics per a la detecció i recuperació de les dones i criatures que han patit violència masclista

Crear mecanismes per tal de identificar casos de divisió sexual del treball, en els quals les dones ocupin les posicions més precàries o tinguin un sou més baix per una mateixa feina.

Revertir immediatament totes les retallades en serveis públics, totes les tasques de cures que no s'assumeixen des de les institucions acaben recaient sobre les dones. Així com crear campanyes de conscienciació a tots els nivells públics sobre el repartiment de les cures.

Establir quotes de presència de les dones en les posicions de poder i responsabilitat, per trencar amb l'anomenat sostre de vidre.

Realitzar un pla de formació a l'administració per tal de que totes les polítiques de l'ajuntament (Urbanisme, transports públics, educació, cultura, polítiques socials, pressupostos,...) comptin **amb una perspectiva de gènere i específicament sobre la violència masclista**.

Campanyes de prevenció i sensibilització de relacions abusives: creació d'espais d'empoderament i autodefensa física i psicològica per a les dones així com espais de deconstrucció per a homes de les posicions de poder que adquireixen.

Formacions específiques en violència masclista per als i les treballadores públiques (especialment mestres, personal sanitari, treballadors i treballadores socials)

Establir serveis i recursos específics per a la detecció i recuperació de les dones i criatures que han patit violència masclista.

Suport total als espais de Dones i al moviment feminista. Així com dotar-les de un poder de decisió real sobre les polítiques que impulsi l'Ajuntament.

4.5. IMMIGRACIÓ

4.5.1. Situació actual

Per aproximar-nos al tema de la immigració primer cal analitzar les causes i els efectes dels fluxos migratoris que no són només la situació econòmica internacional i l'estatal, sinó també la realitat municipal, ja que el model de creixement pel qual opten els municipis també influeix en la recepció de major o menor mà d'obra estrangera, el seu impacte en l'estat del benestar i en la distribució dels recursos, deixant ben clar que les polítiques públiques no estan exigint al capital polítiques de retorn de l'augment del PIB que resulta de l'aportació de la mà d'obra estrangera,

tant la que treballa al sector formal i cotitza a la Seguretat Social, com la que ho fa en el sector informal i també genera aquest augment de la riquesa.

Propostes d'actuació municipal

Editar una guia que marqui un circuit d'informació i orientació específic del Masnou.

Fer programes específics d'informació per als i les professionals que atenen la població immigrant.

No criminalitzar els immigrants sense papers que estan treballant en situació il·legal sinó buscar alternatives

Promoure el dret de ciutadania per a les persones immigrants, garantint que tinguin els mateixos drets que la resta de masnovines incloent-hi el dret a vot.

Crear un servei d'assessoria jurídica sobre la llei d'estrangeria

Crear i desenvolupar un Pla d'Acollida Municipal de rebuda de les persones que s'incorporen a la ciutat. El pla establirà un protocol de rebuda i es dotarà inicialment dels següents instruments:

- Oficina permanent d'Informació i Orientació a les persones nouvingudes. Aquesta oficina ha de ser independent d'altres serveis de l'Ajuntament
- Edició de guies bilingües (català/altres llengües) que serveixin d'informació sobre el Masnou: serveis, drets i deures, habitatge, escola, salut, llocs on aprendre el català, situació geopolítica del Masnou i la comarca, etc.
- Dotar aquesta oficina d'intèrprets de llengües d'origen dels i les nouvingudes.

Garantir que els i les mediadores culturals coneguin, usin i difonguin el paper comunicatiu i cultural de la llengua catalana.

Oferir cursos d'alfabetització en català paral·lels a les classes per obtenir el permís de conducció, encaminats a la comprensió de la temàtica.

Creació d'una borsa de treball per a persones "sense papers".

Exigir l'assistència sanitària bàsica per a totes les persones.

4.6. JOVENTUT

4.6.1. La CUP El Masnou i la joventut masnovina: de col·lectiu exclòs a motor del canvi social

Les joves som dels col·lectius més exclosos de la societat, això no és així per un simple factor biològic, com diria Salvador Allende, que ens fa ser revolucionàries. Sinó que és l'exclusió que patim fins al moment en que acceptem uns models de vida que ens fan passar a ser simples engranatges del sistema, renunciant als nostres somnis i projectes.

Fins que no construïm una vida dins els limitats imaginaris d'aquesta societat; no serem vàlides ni preparades, veurem com el mercat laboral se'ns redueix a unes poques sortides laborals sempre precàries, no tindrem espais on trobar-nos amb un espai públic cada cop més privatitzat on ni en les places del poble es pot jugar a pilota. I ens serà impossible sortir de festa en espais on no ens tractin com a simples autòmats que només busquen no pensar en res i consumir fins a la societat.

Per tant ens trobem en que les joves estem desposseïdes de les condicions materials necessàries per al nostre desenvolupament. Però no tot ha de ser dolent, no estar del tot assimilades dins els seus motlles també vol dir que acumulem grans potencialitats per ser un motor de canvi social que trenqui d'arrel amb el sistema capitalista i patriarcal.

4.6.2. Estructuració, planificació i execució de les polítiques de joventut

Les polítiques de joventut, tal i com les entenem des de la CUP El Masnou, han de treballar sobre qualsevol tema que afecti o interessi el jovent i han de tenir vocació universal. El que les diferencia d'altres polítiques d'atenció a les persones és la seva capacitat d'interlocució directa amb els i les joves, fet que ens porta a veure la necessitat de comptar amb un sistema estable de coneixement de la realitat juvenil.

Així doncs, les polítiques de joventut es dissenyaràn a partir de les demandes i propostes de les pròpies joves, així com de les necessitats que s'hi puguin observar, i seràn portades a terme per professionals especialitzades, amb la col·laboració d'altres agents com les entitats i col·lectius del territori.

A l'hora de plantejar-nos quines polítiques en clau juvenil hem de desenvolupar tenim unes premisses clares.

Sempre s'hauran de respondre a les problemàtiques concretes que viuen pel fet de ser-ho i no hauran sigut triades, ni en despatxos ni oficines. Sinó que sortiran de les pròpies joves

Tenim clar que no podem reproduir un acompanyament paternalista menystenint-les i intentant encabir-les dins les lògiques pròpies de les institucions perquè per moltes altres coses que fem sinó superem la barrera de donar plena autonomia i credibilitat a les joves seguirem perpetuant les mateixes dinàmiques.

Aleshores la nostra tasca és donar ple suport i emparament a totes les inquietuds i iniciatives que impulsin, implementar la seva perspectiva concretada a totes les polítiques de l'ajuntament i visibilitzar les condicions concretes amb les que s'enfronten pel fet de ser joves.

Propostes d'actuació municipal

Derogació de totes les restriccions actuals a l'espai públic. Volem un poble per ser viscut, no un dormitori

Suport i defensa als espais alliberats que plantegen nous models relacionals i d'oci per les joves fora de les lògiques patriarcals i consumistes.

Creació d'una borsa d'habitatges buits al Masnou per tal d'ajudar que les joves s'emancipin ocupant-los o negociant masoveries urbanes.

Campanyes d'educació efectiva-sexual a tots els espais on es pugui arribar, per tal d'avancar cap a unes relacions personals sanes. Així com distribució gratuïta de mètodes anticonceptius.

Creació d'una assessoria laboral per tal de que les joves puguin fer front a la precarietat que es troben al mercat laboral.

Replantejament de tots els plans d'actuació de l'ajuntament des de la perspectiva juvenil.

Creació d'un espai de joves amb poder de decisió vinculant respecte tots els afers que porti a terme l'ajuntament que les afecti.

4.7.HOMOSEXUALITAT I TRANSEXUALITAT

4.7.1.Polítiques locals per estimar lliurement

La consecució d'una societat no-patriarcal en tots els àmbits, on totes gaudim d'un ple reconeixement, independentment de quin sigui el nostre gènere, el nostre sexe o la nostra sexualitat és i ha de ser un dels eixos bàsics de les polítiques públiques. És per això que creiem que cal fer una política atrevida i crítica per tal d'afrontar qualsevol tipus d'agressió que vagi en una línia sexista, així com també per esborrar les desigualtats entre dones i homes, l'homofòbia i la transfòbia tant a nivell social, com laboral o domèstic.

Propostes d'actuació municipal

Crear una àrea de suport d'ajuda psicològica, formació, assessorament, acollida i denúncia per a persones que es trobin en situació discriminatòria per

motius de gènere, sexe o sexualitat, així com també per exercir una funció informativa oberta a tota la població sobre aquests temes.

Elaborar campanyes informatives i formatives sobre violència de gènere, homofòbia o qualsevol altra expressió del sistema patriarcal, amb xerrades, debats i altres formats.

Instar els centres educatius a aplicar plans d'estudi, cursos i tallers sobre la diversitat sexual on s'expliqui el fet homosexual i transsexual de forma objectiva, clara i sense prejudicis.

Garantir que el cos municipal de Policia tingui i compleixi protocols per a atendre casos de violència de gènere, d'homofòbia i de transfòbia que assegurin una bona i justa atenció de les persones afectades per atacs homòfobs o transfòbics.

Buscar mecanismes de discriminació positiva d'accés a l'habitatge per a persones que hagin patit maltractaments a raó del seu sexe i/o sexualitat.

Reforçar, des de la instància municipal, els mecanismes de vigilància i persecució de pràctiques lesives per a la integritat física i psicològica de les persones i que solen provenir de tradicions culturals que no tenen en compte drets humans bàsics (per exemple, la pràctica de l'ablació del clítoris que encara practiquen alguns col·lectius immigrants...)

5. CULTURA, EINA DE CONVIVÈNCIA I LLLIBERTAT

5.1 Producció i socialització de béns culturals

No hi ha cultura sense drets socials i la cultura és un dret social. La cultura és un bé comú i un dels elements principals a l'hora de bastir un model de societat integradora, solidària i dinàmica. Des de la CUP entenem que la cultura ha de ser per a la ciutadania un mitjà de relació social, de participació, de diàleg i de reflexió comuna. La cultura ens ha de permetre reconèixer-nos individualment com a persones i col·lectivament com a poble. La cultura és, per tant, una eina d'aprofundiment democràtic i de vertebració social.

En aquest sentit, l'objectiu de la política cultural municipal ha de ser el de fer del nostre poble element clau en la revitalització cultural del nostre país a través de la implicació de tota la ciutadania. L'Ajuntament no ha de suplir ni dirigir la societat civil, protagonista principal de la vida cultural, sinó que ha de treballar per assentar unes sòlides bases sobre les quals el teixit associatiu, l'administració pública i les iniciatives particulars puguin bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador per al conjunt de la població.

Propostes d'actuació municipal

La cultura gratuïta i/o a preus populars és indispensable des de la vessant pública, però serà feina del consistori no precaritzar les empreses i entitats culturals, ja que les professionals culturals han de poder viure de la seva activitat.

Intentar aprofitar els espais culturals municipals per promoure un model de cultura accessible, descentralitzada i gratuïta. Que tinguin en les entitats locals una recíprocitat d'activitats i participació activa en la gestió i creació d'espais cultural.

Entitats, col·lectius i assemblees del poble com a agents potenciadors i creadors de la cultura al municipi. Des de l'ajuntament, les comissions de treball que es creïn per cada festa, han de ser espais reals d'autogestió, participació i decisió popular.

La cultura popular, espontània, actual o tradicional, urbana, de l'esport i de l'educació en el lleure té una importància cabdal i necessita un entorn d'accessibilitat al carrer, la plaça i l'equipament sense ordenances cíviques ni usos elitistes i comercial que la constrenyin.

La gestió directa pública dels serveis i equipaments culturals municipals és condició bàsica per evitar privatitzacions, desregulacions laborals i clientelisme empresarial o associatiu.

La remunicipalització de serveis culturals és indispensable per aturar la concentració de capitals en empreses i col·lectius gestors que només procuren per a les seves associades.

Repensar el model de l'espai escènic Ca n'Humet.

Donar suport a les propostes culturals treballades des de diversos col·lectius del poble, tipus Festa Major d'Hivern, Festes Majors Alternatives...

6. DES DEL MASNOU: AUTODETERMINACIÓ I PAÏSOS CATALANS

6.1. El Masnou i la qüestió nacional i territorial dels Països Catalans

Des de la CUP El Masnou tenim clar que la defensa del marc nacional no pot implicar només el fet de dibuixar una frontera, parlar una llengua o onejar una bandera, la defensa dels Països Catalans passa de forma principal i indefugible per la defensa dels drets de les persones que hi viuen, independentment del lloc on hagin nascut, del color de la seva pell o de la llengua materna.

Per desgràcia les instiucions polítiques públiques dels Països Catalans viuen d'esquena a la realitat nacional catalana, fomentant la divisió entre les seves parts i negant la possibilitat de dotar de cos el conjunt del país.

El catalanisme polític, hereu de la transició, va triar la poltrona en lloc de la barricada, va triar legitimar estructures de poder en lloc de combatre-les.

Avui en dia encara en patim les conseqüències i el procés d'explotació en el capitalisme encara s'amplifica i s'enriqueix a partir dels múltiples processos d'extracció i despossessió.

És per això que nosaltres no ens conformem amb un "Estat" independent que serveixi per bastir el nou escenari d'explotació que les elits dominants preparen pel conjunt de persones que habitem els Països Catalans. Nosaltres entomem el repte que suposa bastir, des d'avui i des d'ara, una societat de persones lliures. Una societat oberta, inclusiva i solidària amb els pobles d'arreu del món, articulada a partir d'un model econòmic socialista i feminista caracteritzat per la democratització total de la presa de decisions capaç de satisfer els interessos i necessitats de la població sense oblidar l'equilibri ecològic i la no explotació de cap tipus, ni econòmica ni patriarcal. En definitiva, i com ja hem dit moltes vegades, nosaltres volem una independència per canviar-ho tot.

6.2. La defensa de la participació democràtica i de l'autodeterminació

"O ens recobrem en la nostra unitat o serem destruïts com a poble. O ara, o mai."

Prenent les paraules de Joan Fuster n'extreurem dues lectures que en bastiràn una de sola. La primera és la recuperació, no només del sentiment, del "ser poble", del ser part activa dels processos que es donen a casa nostra i alhora la d'unitat de les classes populars per fer front els embats que rebem i rebrem des de totes bandes. Algunes pensaràn en els embats que ens puguin enviar des de l'estat espanyol, que són del tot esperables en un estat on el seu màxim òrgan de govern té els seus interessos ben allunyats de la democràcia. Però també ens cal astúcia per veure

amb claredat els embats des de certs sectors de la política catalana, que tenen objectius d'instrumentalització electoralista de tot un procés que ha nascut en el sí del teixit social. Cal entendre que el debat ha de transcendir del debat partidista, la defensa a ultrança de la participació activa i democràtica per part de tota la població ha sigut, és i serà clau al llarg de tot aquest procés que tot just comença i que no es pot abandonar.

En tot aquest procés que s'ha engegat a Catalunya cal que no oblidem el conjunt del marc nacional i que els vincles que ens lliguen les unes amb les altres han de permetre la construcció i articulació dels Països Catalans a través de l'impuls i consolidació de dinàmiques polítiques, socioeconòmiques i culturals a nivell nacional. En aquest procés també ens caldrà desfer els obstacles legals il·legítims que la constitució espanyola va fixar en contra dels Països Catalans i haurem d'evitar generar nous processos polítics i institucionals que vagin pel mateix camí. La segona lectura, és irremediament el dret a l'autodeterminació de tots els pobles, "o ara, o mai", és la via que la població catalana a triat i, sempre que l'alliberament nacional estigui ordit amb l'alliberament social, la CUP ja ha demostrat, més que sobradament, que no hi renunciarà mai.

Propostes d'actuació municipal

Defensar, promoure i incorporar contingut social a la sobirania, per garantir una sobirania plena, en tots els àmbits possibles i alhora certificar el control popular d'aquests.

Promoure i formar part de l'assemblea constituent municipal amb totes les entitats, col·lectius, associacions, organitzacions i forces polítiques independentistes per tal de promoure la redacció popular de la futura constitució de la República Catalana.

Donar suport a totes aquelles accions que vagin encaminades cap a la **ruptura amb** totes les estructures de dominació política, econòmica, social i militar com són **l'estat espanyol, la UE, l'OTAN i l'FMI**.

Donar a conèixer a la població que les eleccions municipals tenen caràcter plebiscitari i constituent, en clau nacional, social i democràtica.

Donar suport institucional a la Declaració Unilateral d'Independència (DUI) que pogués proclamar-se després de les eleccions autonòmiques, si la suma de les formacions polítiques favorables, elegides democràticament, obtenen la majoria al Parlament de Catalunya.

Dotar d'eines i espais perquè la població participi activament en els debats de la creació de la nova constitució i perquè el moviment popular sigui el garant d'un procés constituent totalment rupturista.

Treballar des del món local cap a l'articulació real dels Països Catalans com a espai comú de llengua, cultura, història, dinàmiques socials i estructura econòmica.